

Sbírka instrukcí a sdělení

MINISTERSTVA SPRAVEDLNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 1

Rozeslána dne 24. dubna 2001

Cena 36,- Kč

OBSAH

1. P o k y n obecné povahy ze dne 17. ledna 2000, poř. č. 1/2000 nejvyššího státního zástupce, jímž se upravují podrobnosti dozoru státních zástupců nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody a jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 2/1998, kterým se upravují podrobnosti o výkonu dohledu, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999, o postupu státního zastupitelství v netrestní oblasti
2. P o k y n obecné povahy ze dne 25. ledna 2000, poř. č. 2/2000 nejvyššího státního zástupce, jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 6/1996, kterým se vydává kancelářský řád státního zastupitelství
3. P o k y n obecné povahy ze dne 20. března 2000, poř. č. 3/2000 nejvyššího státního zástupce, jímž se upravuje způsob zřizování a obsazování specializací u státních zastupitelství
4. P o k y n obecné povahy ze dne 4. dubna 2000, poř. č. 4/2000 nejvyššího státního zástupce, kterým se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999 o postupu státního zastupitelství v netrestní oblasti, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2000, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení trestním a postup v trestním řízení soudním, ve znění pozdějších pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce
5. P o k y n obecné povahy ze dne 10. dubna 2000, poř. č. 5/2000 nejvyššího státního zástupce, kterým se mění a doplňuje pokyn obecné povahy nejvyššího zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, ve znění vyhlášeném pod poř. č. 3/1996, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/1997 ze dne 19. prosince 1997
6. P o k y n obecné povahy ze dne 27. dubna 2000, poř. č. 6/2000 nejvyššího státního zástupce, jímž se upravují podrobnosti postupu státních zastupitelství při postihu trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a tr. zák.
7. P o k y n obecné povahy ze dne 24. července 2000, poř. č. 8/2000 nejvyššího státního zástupce, jímž se mění a doplňuje pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994 ze dne 17. října 1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení trestním a postup v trestním řízení soudním, ve znění vyhlášeném pod poř. č. 4/1996, ve znění pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/1997 ze dne 22. ledna 1997, poř. č. 1/1999 ze dne 4. ledna 1999 a poř. č. 2/1999 ze dne 5. března 1999
8. R o z h o d n u t í ministra spravedlnosti č. 2/00 ze dne 28. července 2000, sp. zn. M-1136/00 o zrušení notářského úřadu a stanovení počtu notářských úřadů v obvodu Okresního soudu Nový Jičín
9. R o z h o d n u t í ministra spravedlnosti č. 3/00 ze dne 28. července 2000, sp. zn. M-1135/00 o zrušení notářského úřadu a stanovení počtu notářských úřadů v obvodu Okresního soudu Jeseník

O z n á m e n í

1

Pokyn

obecné povahy

ze dne 17. ledna 2000, poř. č. 1/2000

nejvyššího státního zástupce, jímž se upravují podrobnosti dozoru státních zástupců nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody a jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 2/1998, kterým se upravují podrobnosti o výkonu dohledu, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999, o postupu státního zastupitelství v netrestní oblasti

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

Čl. 1

Úvodní ustanovení

(1) Dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody¹⁾ (dále jen "dozor") vykonává pověřený státní zástupce krajského státního zastupitelství (dále jen "státní zástupce"), v jehož obvodu se trest odnětí svobody vykonává.

(2) Oprávnění státního zástupce vyššího státního zastupitelství²⁾ vůči státnímu zástupci uvedenému v odstavci 1 vykonává pověřený státní zástupce přidělený k vrchnímu státnímu zastupitelství, v jehož obvodu je krajské státní zastupitelství uvedené v odstavci 1 (dále jen "státní zástupce pověřený výkonem dohledu"), a vůči státnímu zástupci pověřenému výkonem dohledu vykonává tato oprávnění za podmínek stanovených zákonem pověřený státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství (dále jen "státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství").

(3) Výkonem dozoru uvedeného v odstavci 1 nebo výkonem oprávnění uvedených v odstavci 2 pověřuje státní zástupce nejvyšší státní zástupce, který také toto pověření zrušuje. Nemůže-li tento dozor nebo tato oprávnění v neodkladných případech vykonat pověřený státní zástupce, lze pověřit výkonem dozoru nebo výkonem oprávnění státního zástupce vyššího státního zastupitelství i dalšího státního zástupce přiděleného ke státnímu zastupitelství uvedenému v odstavci 1 nebo 2. Pověření pro neodkladný výkon dozoru nebo oprávnění státního zástupce vyššího státního zastupitelství neplatí pro další výkon dozoru nebo oprávnění uvedené v odstavci 1 nebo 2.

Čl. 2

Předmět dozoru

(1) Státní zástupce dbá zvláště na to, aby ve výkonu trestu odnětí svobody nebyl nikdo držen nezákonně. Státní zástupce zejména prověřuje, zda

a) odsouzený byl přijat do výkonu trestu na základě podkla-

dů stanovených právním předpisem³⁾,

b) odsouzený byl v souladu s rozhodnutím soudu správně umístěn do typu věznice určené k výkonu trestu.

(2) Státní zástupce se zaměřuje na to, zda jsou dodržovány předpisy platné pro výkon trestu odnětí svobody. Přitom zejména prověřuje

a) dodržování odděleného umístění odsouzených⁴⁾ a vnitřní diferenciaci výkonu trestu⁵⁾,

b) zda nedochází k narušování účelu výkonu trestu odsouzenými nebo pracovníky podniků, v nichž jsou odsouzení zařazeni do práce,

c) dodržování právních předpisů o právech a povinnostech odsouzených,

d) dodržování právních předpisů o ochraně práv odsouzených včetně prostředků právní ochrany⁶⁾, přitom se zaměřuje i na to, zda byly včas a podle určení odeslány státnímu zastupitelství nebo jiným orgánům nebo činitelům stížnosti a žádosti odsouzených,

e) zákonost použití donucovacích prostředků k dosažení účelu zákroku příslušníka Vězeňské služby,

f) dodržování právních předpisů o propuštění z výkonu trestu⁷⁾,

g) dodržování právních předpisů při ochranném léčení vykonávaném v průběhu výkonu trestu odnětí svobody,

h) uplatňování a dodržování předpisů o ukládání a výkonu kázeňských trestů a o udělování kázeňských odměn odsouzeným,

i) dodržování právních předpisů o zaměstnávání odsouzených,

j) zda se v souladu s účelem výkonu trestu přihlíží k vyživovací povinnosti odsouzených,

k) zda program zacházení obsahuje náležitosti stanovené zákonem,

l) zda jsou ředitelem věznice předkládány návrhy na přerazování odsouzených do věznice jiného typu.

(3) Státní zástupce se zaměřuje rovněž na to, zda Vězeňská služba ve věznici splnila příkazy, které dříve vydal, a zda nedochází opakovaně k protiprávnímu jednání nebo opomenutí téhož druhu.

(4) Státní zástupce nenahrazuje výkon působnosti Vězeňské služby ani jiných orgánů nebo osob.

1) § 4a zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů. § 78 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

2) § 11a zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.

3) § 3 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody.

4) § 7 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

5) § 39 odst. 5 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody.

6) § 26 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

7) § 73 až § 75 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

Čl. 3

(1) Státní zástupce pravidelně věnuje pozornost dodržování právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody u mladistvých odsouzených⁸⁾, odsouzených žen⁹⁾, zvláště pak matek nezletilých dětí¹⁰⁾, odsouzených trvale pracovně nezařaditelných¹¹⁾ a odsouzených s duševními poruchami a s poruchami chování¹²⁾. Ve vztahu k těmto skupinám odsouzených se státní zástupce, vedle předmětu dozoru dle čl. 2, zaměřuje také na dodržování příslušných zvláštních právních povinností.

(2) V souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody mladistvými odsouzenými státní zástupce zejména prověřuje, zda

- a) mladiství odsouzení vykonávají trest odděleně od ostatních odsouzených,
- b) se věznice zaměřuje na výchovu mladistvého odsouzeného a na zabezpečení jeho přípravy na budoucí povolání,
- c) věznice u mladistvého odsouzeného, který má plnit povinnou školní docházku, zabezpečuje její plnění vyučováním místo výkonu práce,
- d) zda věznice k formě a obsahu přípravy mladistvého odsouzeného na budoucí povolání žádá o vyjádření zákonného zástupce, který s mladistvým odsouzeným ve výkonu trestu odnětí svobody udržuje styk, a orgán sociálně právní ochrany dětí¹³⁾,
- e) věznice za splnění zákonných podmínek umožní přerušeni výkonu trestu odnětí svobody.

(3) V souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody odsouzenými ženami státní zástupce zejména prověřuje

- a) vyřizování žádostí odsouzené matky nezletilého dítěte o povolení, aby ve výkonu trestu odnětí svobody měla dítě u sebe a starala se o ně za podmínek stanovených zákonem¹⁴⁾,
- b) zda je umožněno přerušeni výkonu trestu za splnění zákonných podmínek¹⁵⁾.

(4) V souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody odsouzenými s duševními poruchami a s poruchami chování státní zástupce zejména prověřuje, zda se ve vnitřním řádu věznic a při volbě obsahu a forem programu zacházení přihlíží k závěrům odborného lékařského posouzení těchto odsouzených a k nutnosti individuálního nebo skupinového terapeutického působení¹⁶⁾.

Čl. 4**Podklady pro výkon dozoru**

Státní zástupce vykonává dozor z úřední povinnosti. Podkladem pro posouzení, zda jsou při výkonu trestu odnětí svobody dodržovány právní předpisy, jsou mu veškeré informace, které získá, zejména spisy, výsledky kontrol provedených orgány uvedenými v zákoně¹⁷⁾, písemné a ústní podněty, stížnosti a žádosti odsouzených a jejich rodinných příslušníků, poznatky z účasti na jednání soudů ve vykonávacím řízení, poznatky z činnosti státního zastupitelství, podaná vysvětlení, listiny i jeho vlastní zjištění.

Čl. 5**Metody výkonu dozoru**

Metodami výkonu dozoru jsou

- a) prověrka dodržování právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody (dále jen "prověrka"),
- b) šetření prováděné na základě podnětu k výkonu dozoru (dále jen "prošetřování podnětu"),
- c) šetření prováděné na základě jiného poznatku (dále jen "prošetřování jiného poznatku").

Čl. 6**Prověrka**

(1) Prověrku ve věznicích v obvodu své působnosti provádí státní zástupce zpravidla jedenkrát měsíčně. Při prověrce se státní zástupce zaměřuje na stav dodržování právních předpisů v rozsahu uvedeném v čl. 2 za dobu od předcházející prověrky a na to, jak jsou plněna opatření učiněná na základě výsledků předcházejících prověrek.

(2) Státní zástupce může provést též prověrku podle potřeby nebo mimořádnou prověrku. Prověrku podle potřeby provede státní zástupce na podkladě poznatků z vlastní činnosti, které získá z pravidelných měsíčních prověrek, nebo v souvislosti s prošetřováním podnětu nebo jiného poznatku, nebo na podkladě poznatků z výsledků kontrol provedených příslušnými

8) § 60 až § 65 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů. § 82 až § 88 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody.

9) § 66 až § 68 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů. § 89 až § 93 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody.

10) § 67 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů. § 91 a § 94 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody.

11) § 69 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů. § 92, § 93 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody.

12) § 70 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů. § 94 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody.

13) § 61 odst. 6 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

14) § 67 odst. 1 až 3 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

15) § 68 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

16) § 70 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

17) Např. § 78 odst. 4 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

18) § 78 odst. 2 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

státními orgány¹⁷⁾. Mimořádnou prověrku provede státní zástupce zejména tehdy, získá-li poznatky o tom, že ve věznici dochází k událostem, které závažným způsobem narušují výkon trestu odnětí svobody.

(3) Výsledek prověrky státní zástupce projedná s ředitelem věznice nebo s jeho zástupcem.

(4) O průběhu a výsledku prověrky pořídí státní zástupce do 5 pracovních dnů od jejího skončení zápis, v němž zejména uvede

- a) dobu a místo prověrky a jméno dozorového státního zástupce, který prověrku provedl,
- b) důvod a předmět prověrky,
- c) jména a funkce příslušníků nebo zaměstnanců Vězeňské služby, od nichž vyžádal vysvětlení,
- d) jména a základní osobní údaje odsouzených, s nimiž hovořil,
- e) přehled jiných důležitých úkonů učiněných v průběhu prověrky,
- f) přehled prověřených písemností a dokumentací věcí, v nichž došlo k porušení právních předpisů,
- g) charakteristiku porušení právního předpisu o výkonu trestu odnětí svobody,
- h) zda jsou plněna opatření učiněná na základě předcházejících prověrek,
- i) výsledek prověrky, jméno a funkci osoby, s níž výsledek prověrky projednal, a její stanovisko.

(5) Vzor zápisu o prověrce je uveden v příloze č. 1 tohoto pokynu obecné povahy.

(6) Stejnopis zápisu o prověrce státní zástupce neprodleně zašle státnímu zástupci pověřenému výkonem dohledu.

Čl. 7

Prošetřování podnětu

(1) Podnětem se pro účely tohoto pokynu obecné povahy rozumí žádost fyzické nebo právnické osoby o výkon dozoru, jejímž obsahem jsou údaje nasvědčující porušení právních předpisů v souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody.

(2) Státní zástupce pořídí záznam o obsahu podnětu, který nebyl podán písemně nebo který nebyl podán ústně do protokolu a který nelze jinak převést do písemné formy. v záznamu uvede také jméno a adresu osoby, která podnět podala, a údaje umožňující ověřit její totožnost.

(3) Státní zástupce prošetří podnět v celém rozsahu týkajícím se dodržování právních předpisů v souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody. Využije přitom v potřebné míře svých zákonných oprávnění¹⁸⁾ a jestliže je to účelné, provede prověrku zaměřenou na získání spolehlivých podkladů pro vyřízení podnětu. Anonymní podnět prošetřuje pouze tehdy, obsahuje-li konkrétní ověřitelné údaje, jinak jej

bez opatření odloží.

(4) Státní zástupce prošetřuje podnět bez zbytečných odkladů, s přihlédnutím k závažnosti porušení právních předpisů, kterému obsah podnětu nasvědčuje.

(5) Zjistí-li státní zástupce porušení právních předpisů, učiní v rámci své pravomoci neprodleně opatření k odstranění nezákonného stavu.¹⁹⁾

(6) Je-li výsledkem prošetření podnětu závěr, že právní předpisy upravující výkon trestu odnětí svobody porušeny nebyly, státní zástupce podnět odloží, není-li důvod k jinému vyřízení. Jiným vyřízením může být zejména

- a) předání podnětu k využití na jiném úseku působnosti státního zastupitelství,
- b) postoupení podnětu jinému státnímu orgánu.

(7) O způsobu vyřízení podnětu státní zástupce písemně uvědomí toho, kdo podnět podal. Obsah vyrozumění nesmí být v rozporu s účelem řízení vedeného podle jiných právních předpisů, je-li takové řízení vedeno nebo lze-li důvodně očekávat jeho zahájení, a musí dbát na zásadu presumpce nevinu a právo na ochranu osobnosti.

Čl. 8

Opakovaný podnět

(1) Opakovaným podnětem je podání, kterým jeho pisatel vyjadřuje nesouhlas s vyřízením podnětu podle čl. 7.

(2) K vyřízení opakovaného podnětu je příslušný

- a) státní zástupce pověřený výkonem dohledu, týká-li se opakovaný podnět podnětu vyřízeného státním zástupcem,
- b) státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství, týká-li se opakovaný podnět podnětu, který státní zástupce pověřený výkonem dohledu odňal za podmínek stanovených zákonem²⁰⁾ státnímu zástupci a vyřídil sám.

(3) Neobsahuje-li opakovaný podnět konkrétní důvody nesouhlasu pisatele s vyřízením podnětu, státní zástupce, který opakovaný podnět vyřizuje, vyzve toho, kdo podnět podal, aby takové důvody uvedl, a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Současně jej poučí, že nebudou-li takové důvody ve stanovené lhůtě uvedeny, bude opakovaný podnět bez dalšího opatření odložen a případný další opakovaný podnět v téže věci již nebude prošetřován.

(4) O vyřízení opakovaného podnětu musí být tomu, kdo podnět podal, zasláno odůvodněné vyrozumění, nejde-li o odložení opakovaného podnětu podle odstavce 3 věty druhé. Obsahem vyrozumění musí být také poučení o tom, že případný další opakovaný podnět v téže věci již nebude prošetřován.

(5) Obsahuje-li opakovaný podnět nebo další opakovaný podnět nové skutečnosti mající význam pro výkon dozoru, posuzuje se ve vztahu k těmto skutečnostem jako podnět podle čl. 7.

18) § 78 odst. 2 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů. §14 až § 16 zákona č. 283/1993 Sb., o Státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.

19) § 78 odst. 2 písm. e), f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

20) § 10 druhá věta zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 9

Prošetřování jiného poznatku

- (1) Jiným poznatkem je poznatek získaný zejména
 - a) vlastní aktivitou státního zástupce,
 - b) z jiných oblastí působnosti státního zastupitelství,
 - c) z písemností postoupených jiným státním orgánem,
 - d) z hromadných informačních prostředků.
- (2) Na prošetřování jiného poznatku se přiměřeně použije čl. 7.

Právní prostředky státního zástupce k prosazování zákonnosti

Čl. 10

(1) Příkaz k zachování předpisů platných pro výkon trestu odnětí svobody (dále jen "příkaz") státní zástupce vydá, zjistí-li

- a) trvající porušování předpisů pro výkon trestu odnětí svobody,
- b) porušení předpisů pro výkon trestu odnětí svobody, které sice již v konkrétním případě skončilo, je však z povahy věci zřejmá možnost jeho opakování.

(2) Příkaz se vydává zpravidla písemně. Vždy z něj musí být jednoznačně patrné, že jde o příkaz podle § 78 odst. 2 písm. e) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů. Písemný příkaz dále obsahuje

- a) název státního zastupitelství a jeho spisovou značku,
- b) místo a datum vydání,
- c) označení adresáta příkazu,
- d) přesné označení rozhodnutí, opatření nebo skutku, které byly shledány protiprávními, a odůvodnění tohoto závěru s odkazem na ustanovení právního předpisu, které bylo porušeno,
- e) jméno a podpis státního zástupce, který příkaz vydal, a kulaté razítko státního zastupitelství.

(3) Vzor písemného příkazu je uveden v příloze č. 2 tohoto pokynu obecné povahy.

(4) V naléhavých případech, není-li možné ihned vyhotovit písemný příkaz, nebo v případech, kdy lze ihned zjednat nápravu, může státní zástupce vydat příkaz ústně. Ústně vydaný příkaz státní zástupce do 3 dnů potvrdí písemně.

(5) Státní zástupce nemusí ústně vydaný příkaz potvrzovat písemně, pokud byla za jeho přítomnosti zjednána náprava nebo pokud byl o zjednání nápravy písemně vyzooměn věznicí ve lhůtě uvedené v odstavci 3. Za písemné vyzoomění se pro takový případ považuje i zpráva doručená faxem nebo elektronickou poštou.

Čl. 11

(1) Zjistí-li státní zástupce, že určitá osoba je ve výkonu trestu odnětí svobody držena nezákonně, nařídí, aby byla ihned propuštěna.²¹⁾ Státní zástupce přítom dbá, aby Vězeňská služba splnila vůči takové osobě zákonné povinnosti související s propuštěním z výkonu trestu.²²⁾

(2) Nařízení podle odstavci 1 se vydává písemně. Us-

tanovení čl. 10 odst. 2 se užije přiměřeně. Vzor nařízení je uveden v příloze č. 3 tohoto pokynu obecné povahy.

(3) Nemůže-li státní zástupce ve věznicí setrvat až do propuštění osoby, jejíž propuštění nařídil, vyžádá si od ředitele věznic zprávu o tom, kdy byla uvedená osoba propuštěna.

Čl. 12

Předává-li státní zástupce písemný příkaz podle čl. 10 nebo nařízení podle čl. 11 osobně, nechá si na stejnopisu nebo kopii příslušné písemnosti potvrdit převzetí.

Čl. 13

Dohled

- (1) Státní zástupce pověřený výkonem dohledu zejména
 - a) přijímá a vyhodnocuje zápisy o проверkách,
 - b) nejméně dvakrát ročně provádí проверку činnosti státních zástupců ve svém obvodu,
 - c) metodicky řídí státní zástupce,
 - d) shromažďuje a vyhodnocuje poznatky o dodržování právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody a v případě potřeby dává pokyny státním zástupcům,
 - e) závažné poznatky sděluje se svým stanoviskem státnímu zástupci Nejvyššího státního zastupitelství,
 - f) vyřizuje opakované podněty.
- (2) Státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství zejména
 - a) shromažďuje a vyhodnocuje poznatky o porušování právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody a o postupu a problémech při výkonu dozoru,
 - b) v rámci metodické činnosti zajišťuje jednotnou praxi státních zástupců a státních zástupců pověřených výkonem dohledu,
 - c) zpracovává zprávy o stavu dodržování právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody a předává je nejvyššímu státnímu zástupci,
 - d) vyřizuje opakované podněty.

Čl. 14

Informační povinnost

(1) Státní zástupce neprodleně podá informaci státnímu zástupci pověřenému výkonem dohledu a státnímu zástupci Nejvyššího státního zastupitelství o mimořádné události narušující výkon trestu odnětí svobody, zejména vzpourě vězňů, útěku z věznic a vězeňského pracoviště, sebevraždě nebo jiném náhlém úmrtí ve věznicí, pracovním úrazu se smrtelným následkem, hromadném či organizovaném odmítání práce, hladovce ve věznicí, hromadném násilí vězňů, fyzickému útoku proti příslušníku Vězeňské služby a jiné skutečnosti, kterou považuje za závažnou a způsobilou ohrozit zákonný výkon trestu odnětí svobody.

(2) V informaci podle odstavce 1 státní zástupce zejména uvede

21) § 78 odst. 2 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

22) § 73 písm. c) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

- a) stručný a srozumitelný popis mimořádné události,
- b) příčiny mimořádné události, jsou-li mu známy,
- c) opatření učiněná Vězeňskou službou ve věznici, pokud byl o nich informován,
- d) vlastní opatření, přicházejí-li podle povahy věci v úvahu.

(3) Státní zástupce dále oznamuje státnímu zástupci pověřenému výkonem dohledu a státnímu zástupci Nejvyššího státního zastupitelství i jiné příčiny porušování právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody, které nemůže odstranit při výkonu vlastní působnosti.

Čl. 15

Změna pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 2/1998, kterým se upravují podrobnosti o výkonu dohledu

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 2/1998, kterým se upravují podrobnosti o výkonu dohledu, se mění takto:

V čl. 4 se na konci odstavce 1 doplňuje věta : „Podle tohoto pokynu obecné povahy se nepostupuje při vyřizování podnětů a opakovaných podnětů k doзору nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody. 1)“

Nová poznámka pod čarou č. 1) zní:

„1) Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2000, jímž se upravují podrobnosti dozoru státních zástupců nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody a jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 2/1998, kterým se upravují podrobnosti o výkonu dohledu, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999, o postupu státního

zastupitelství v netrestní oblasti.“

Čl. 16

Změna pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999 o postupu státního zastupitelství v netrestní oblasti

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999, o postupu státního zastupitelství v netrestní oblasti, se mění takto:

V čl. 1 odst. 2 se za slovo „podrobnosti“ vkládají slova „o dozoru nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu 1a) a“.

Nová poznámka pod čarou č. 1a) zní:

„1a) § 78 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2000, jímž se upravují podrobnosti dozoru státních zástupců nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody a jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 2/1998, kterým se upravují podrobnosti o výkonu dohledu, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999, o postupu státního zastupitelství v netrestní oblasti.“

Čl. 17

Účinnost

Tento pokyn obecné povahy nabývá účinnosti dnem 24. ledna 2000.

Nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie Benešová v.r.

Vzor zápisu o prověře

Krajské státní zastupitelství

.....
KZd /2000

Zápis o prověře

Prověrku provedl: *(jméno státního zástupce) dne (datum) v (označení věznice).*

Důvod prověrky: *(jde-li o prověrku podle čl. 5 odst. 1 věty první, uveďte se: pravidelná prověrka, jde-li o mimořádnou prověrku, uveďte se konkrétní účel, např.: prošetření podnětu, jméno osoby, která podnět podala, a spisová značka, pod níž je podnět na státním zastupitelství veden)*

Předmět prověrky: *(jde-li o pravidelnou prověrku, uveďte se konkrétně její hlavní zaměření ve vztahu k čl. 2, jde-li o mimořádnou prověrku, uveďte se konkrétní případ nebo okruh případů nebo úsek právní úpravy, na který je mimořádná prověrka zaměřena)*

V průběhu prověrky státní zástupce

- a) vyžádal vysvětlení od *(uvedou se náležitosti podle čl. 5 odst. 4 písm. c) a stručný obsah vysvětlení),*
- b) hovořil s *(uvedou se náležitosti podle čl. 5 odst. 4 písm. d) a stručný obsah rozhovoru),*
- c) provedl tyto další úkony *(uvedou se případné další úkony, např. jednání s jinými osobami, než které jsou uvedeny pod písm. a,b), vlastní pozorování a zjištění dozorového státního zástupce ve věznici atd.)*

Přehled prověřených písemností:

Příklad: Při prověře byly přezkoumány následující spisy: (uvedou se spisové značky nebo jiná identifikace spisů)

Dále byly přezkoumány: (uvedou se data, č.j. a předměty rozhodnutí nebo jiných písemností, pokud je státní zástupce prověřoval)

Dokumentace věcí, v nichž došlo k porušení právních předpisů: *(uvedou se č.j. nebo jiná označení spisů nebo jiných písemností, z nichž bylo zjištěno porušení právních předpisů, dále se uvede, v čem konkrétně porušení právního předpisu spočívá, a ustanovení právního předpisu, které bylo porušeno)*

Opatření z předcházejících prověrek: *(uveďte se, zda byla splněna opatření z minulých prověrek - není-li to zřejmé ze zápisů o těchto prověrkách - dále, která opatření ještě zbývá splnit a proč, a jak jsou plněna opatření ukládající povinnosti, které je třeba plnit průběžně)*

Výsledek prověrky: *(pokud bylo při prověře zjištěno porušení právních předpisů, uveďte se:*

- a) jaká opatření státní zástupce učinil, včetně event. ústně podaných příkazů, nebo učiní - na písemná opatření postačí odkázat a jejich stejnopisy přiložit k zápisu o prověře*
- b) kterých skutečností se tato opatření týkala - postačí odkaz na příslušnou věc uvedenou výše v dokumentaci nebo na příložený stejnopis opatření,*
- c) zda bylo těmto opatřením vyhověno, případně proč vyhověno nebylo,*
- d) náležitosti podle čl. 5 odst. 4 písm. h)- stanoviskem se miní, zda byl výsledek prověrky akceptován nebo vzat na vědomí bez výhrad, pokud byly blíže vysvětleny příčiny porušení právních předpisů, obsah tohoto vysvětlení, případně výhrady k výsledku prověrky.)*

(Místo a datum vyhotovení zápisu)

(Podpis státního zástupce)

Příloha č. 2

**Vzor příkazu k zachování předpisů platných pro výkon trestu
odnětí svobody**

Krajské státní zastupitelství v dne

.....
Kzd /2000Vězeňská služba
ředitel věznice
v

Podle § 78 odst. 2 písm. e) zákona č. 169/1999 Sb.

p ř i k a z u j i :

- 1) V souladu s § 7 písm. a) zákona č. 169/1999 Sb. umístit odsouzeného ml. (*jméno, příjmení*) odděleně od dospělých odsouzených.
- 2) Zachovávat postup podle (*příslušný paragraf a právní předpis*), který byl (*označení konkrétního rozhodnutí, opatření nebo jiného případu porušení právního předpisu*) porušen tím, že (*vysvětlení, v čem porušení právního předpisu spočívá*).

Podle § 78 odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb. je Vězeňská služba povinna tento příkaz bez odkladu provést.

*Kulaté razítko
státního zastupitelství*Státní zástupce:
(*jméno, příjmení, podpis*)

Příloha č. 3

Vzor nařízení o propuštění osoby nezákonně držené ve výkonu trestu

Krajské státní zastupitelství v dne

.....
Kzd /2000

Věznice

v

Podle § 78 odst. 2 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb.

n a ř i z u j i

ihned propustit z výkonu trestu odnětí svobody odsouzeného (*jméno, příjmení, datum narození*).

Rozsudkem Okresního soudu v ze dne sp.zn.
byl (*jméno, příjmení, datum narození*) odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání (*let, měsíců*). Podle § 38 odst. 1
trestního zákona byla do uloženého trestu započítána doba (*měsíců, dní*) strávená ve vazbě. Do výkonu trestu odnětí
svobody byl odsouzený přijat dne Z výkonu trestu odnětí svobody měl být tedy odsouzený (*jméno,*
příjmení) propuštěn dne

Podle § 78 odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb. musí být odsouzený (*jméno, příjmení, datum narození*) na základě to-
hoto nařízení bez odkladu propuštěn.

*Kulaté razítko
státního zastupitelství*

Státní zástupce:
(*jméno, příjmení, podpis*)

2

Pokyn

obecné povahy

ze dne 25. ledna 2000, poř. č. 2/2000

nejvyššího státního zástupce, jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 6/1996, kterým se vydává kancelářský řád státního zastupitelství

Cl. I

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce ze dne 4. prosince 1996 poř. č. 6 /1996, kterým se vydává kancelářský řád státního zastupitelství, se mění takto:

1. V § 24 odst. 2 písm. d) zní:

„d) rejstřík KZd (vzor č. 30) - pro dozor nad výkonem trestu odnětí svobody.“

Dosavadní písm. d) se nově označuje jako písm. e).

2. V § 24 odst. 3 písm. e) zní:

„e) rejstřík VZd (vzor č. 30) - pro dozor nad výkonem trestu odnětí svobody.“

Dosavadní písm. e) se nově označuje jako písm. f).

3. V § 24 odst. 4 písm. d) zní:

„d) rejstřík NZd (vzor č. 30) - pro dozor nad výkonem trestu odnětí svobody.“

Dosavadní písm. d) se nově označuje jako písm. e).

4. V § 28 odst. 1 zní:

„(1) Každý spis je označen spisovou značkou, která se skládá z označení a běžného čísla rejstříku, do něhož je věc zapsána, a z číslovky označující letopočet (např. Zt 205/2000).“

Spisové značky uvedené ve všech následujících ustanoveních pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 6/1996, kterým se vydává kancelářský řád státního zastupitelství, i v jeho přílohách se mění tak, že poslední dvě číslice letopočtu se nahrazují číslovkou označující letopočet.

5. V § 34 odst. 1 se za písm. h) vkládá nové písm. i), které zní:

„i) spisy pro dozor nad výkonem trestu (vzor č.31).“

Dosavadní písm. ch) se nově označuje jako písm. j).

6. Za § 42 se vkládá nový § 42a, který včetně poznámky č. 5a) zní:

"§ 42a

Spis pro dozor nad výkonem trestu

(1) Spis dokumentuje výkon působnosti pověřeného státního zástupce.^{5a)}

(2) Spis se zakládá při prvním zápisu do příslušného rejst-

říku pro každou samostatně zapsanou věc. Skládá se z obalu, spisového přehledu a písemností, které se do spisu chronologicky zakládají.

7. V § 45 odst. 4 věta druhá zní:

„Kulatým razítkem se opatřují i vyhotovení příkazů k propuštění z vazby, příkazů k přemístění do jiné věznice, souhlasů s návštěvou obviněného, který je ve vazbě, příkazů k zachování předpisů platných pro výkon trestu odnětí svobody a nařízení o propuštění osoby nezákonně držené ve výkonu trestu odnětí svobody.“

8. V § 46 odst. 3 se středník nahrazuje tečkou a dosavadní část věty za středníkem se nahrazuje větou:

„Nahlédnutí do osobního spisu se umožní zaměstnanci, o němž je osobní spis veden, jinak je k nahlédnutí do osobního spisu nebo k jeho zapůjčení vždy potřebný souhlas vedoucího státního zástupce.“

9. V § 56 odst. 1 poslední věta se za slovo „zastupitelství“ vkládají slova „po dohodě“.

10. V § 56 se odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 6 zrušuje. Dosavadní odstavce 3, 4, 5 se nově označují jako odstavce 2, 3, 4.

11. V příloze č. 1 se ve vzoru č. 23 slovo „odvolávací“ nahrazuje slovem "odvolací".

12. V příloze č. 1 se doplňuje vzor č. 30, který zní:

Návod k vedení rejstříku pro dozor nad výkonem trestu
Do rejstříku se zapisují věci týkající se dozoru státního zástupce nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody.

U krajských státních zastupitelství se v rejstříku **KZd** zřídí 5 oddílů. Zápisy v nich se provádějí takto:

Oddíl 1: **Sběrné spisy**

pro evidenci opakujících se písemností stejného druhu, např. programy porad vedení věznice, zápisy nebo zprávy z věznice, není-li důvod zapsat je samostatně do některého z následujících oddílů, a jiné písemností, pokud dozоровý státní zástupce považuje za potřebné je tímto způsobem evidovat.

Oddíl 2: **Prověrky ve věznicích**

Zapíše se každá prověrka ve věznici, tedy nejen pravidelná, ale i mimořádná prověrka nebo pro-

5a) § 78 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů.

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2000, jímž se upravují podrobnosti dozoru státních zástupců nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody a jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 2/1998, kterým se upravují podrobnosti o výkonu dohledu, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999, o postupu státního zastupitelství v netrestní oblasti.“

věrka provedená podle potřeby, a to i tehdy, je-li provedena za účelem získání podkladů pro vyřízení věci zapsané v jiném oddílu.

Oddíl 3: **Podněty**

Zapisují se podněty podle čl. 7 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř.č. 1/2000.

Oddíl 4: **Jiné poznatky**

Zapisují se jiné poznatky podle čl. 9 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř.č. 1/2000.

Oddíl 5: **Ostatní**

Zapisují se např. zprávy podávané podle čl. 14 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2000 a jiné věci, pro něž není určen některý z oddílů 1 až 4.

U vrchních státních zastupitelství se v rejstříku **VZd** zřídí 4 oddíly. Zápisy v nich se provádějí takto:

Oddíl 1: **Sběrné spisy**

Pro evidenci opakujících se písemností stejného druhu včetně zápisů o prověrkách provedených pověřenými státními zástupci krajských státních zastupitelství ve věznicích.

Oddíl 2: **Prověrky činnosti státních zástupců pověřených výkonem dozoru**

Zapisují se prověrky podle čl. 13 odst. 1 písm. b) pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř.č. 1/2000.

Oddíl 3: **Opakované podněty**

Zapisují se opakované podněty podle čl. 8 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř.č. 1/2000.

Oddíl 4: **Ostatní**

Zapisují se např. informace podle čl. 14 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř.č. 1/2000, jiné poznatky podle čl. 9 téhož pokynu, věci odňaté podle § 10 věty druhé zákona o státním zastupitelství pověřenému státnímu zástupci krajského státního zastupitelství, podání kromě opakovaných podnětů a jiné věci, pro které není určen některý z oddílů 1 až 3.

U Nejvyššího státního zastupitelství se v rejstříku **NZd** zřídí oddíly. Zápisy v nich se provádějí takto:

Oddíl 1: **Sběrné spisy**

Pro evidenci opakujících se písemností stejného druhu.

Oddíl 2: **Informace**

Zapisují se zprávy, které státní zástupce NSZ zpracovává podle čl.13 odst. 2 písm. c) pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř.č.

1/2000 a informace podle čl. 14 téhož pokynu.

Oddíl 3: **Stanoviska**

Zapisují se stanoviska a jiné materiály metodické povahy, které státní zástupce NSZ zpracovává zejména pro pověřené státní zástupce vrchních a krajských státních zastupitelství.

Oddíl 4: **Ostatní**

Zapisují se věci, pro které není určen některý z oddílů 1 až 4, včetně věcí podle § 10 zákona o státním zastupitelství odňatých pověřenému státnímu zástupci vrchního státního zastupitelství.

Jednotlivé sloupce rejstříku se vyplňují takto:

Sloupec 1: Běžné číslo, které je rozhodné pro tvoření spisové značky, a jméno státního zástupce.

Sloupec 2: Datum, kdy písemnost došla. U věcí zapisovaných na základě vlastní aktivity státního zástupce, např. prověrek nebo vlastních poznatků, se uvede datum pokynu k zapsání do rejstříku.

Sloupec 3: Jméno, příjmení a bydliště podatele. Není-li podatel fyzickou osobou, запиše se jeho název a sídlo. Jde-li o prověrku, nebo vlastní poznatek včetně poznatku získaného z jiné oblasti působnosti téhož státního zastupitelství, запиše se: „vlastní“.

Sloupec 4: Uvedou se známé údaje o osobě, jíž se věc týká. Je-li tato osoba totožná s osobou uvedenou ve sloupci 3, uvede se „podatel“ a datum narození nebo rodné číslo, jsou-li známy. Týká-li se věc dvou nebo více osob, uvedou se příslušné údaje pouze o jedné z nich a dále se uvede: „a další“. Jméno osoby uvedené ve sloupci 4 se zapisuje do jmenného seznamu. Netýká-li se věc bezprostředně konkrétní osoby, sloupec 4 se nevyplňuje.

Sloupec 5: Uvede se stručná charakteristika věci. Jde-li o prověrku ve věznicí, uvede se „prověrka“. Jde-li o prověrku činnosti pověřeného státního zástupce (zapisuje se v rejstříku VZd), uvede se např. „prověrka KSZ Brno“.

Sloupec 6: Uvede se název věznice, jíž se věc týká. Název věznice se uvádí nejen u prověrek (rej. KZd), ale i u podnětů, opakovaných podnětů nebo ostatních věcí, mají-li bezprostřední vztah k dodržování právních předpisů při výkonu trestu v konkrétní věznicí. Nejde-li o takovou věc, sloupec 6 se nevyplňuje.

Sloupec 7: Uvede se datum, kdy byl příkaz podán.

Sloupec 8: Uvede se datum, kdy byla věc odložena. Jako

odložené se vyznačují věci, u nichž nebyl shledán důvod k žádnému jinému opatření.

Sloupec 9: Uvede se datum vyřízení věci a stručná charakteristika vyřízení, např.: „postoupeno“, „zpráva“, „stanovisko“, „pokyn“, „nařízení“. Vyřízení věci „stanoviskem“ nebo „pokynem“ lze vyznačit jen v rej. VZd nebo NZd. Vyřízení věci „nařízením“ se zapisuje červeně.

Sloupec 10: Tužkou se vyznačují evidenční poznámky o oběhu spisů. Lze vyznačit rovněž pomocné doplňující údaje k zápisům v jiných sloupcích.

Je-li jako způsob vyřízení vyznačen „příkaz“ (sloupec 7) nebo „nařízení“ (sloupec 9), vyznačuje se ve sloupci 10 způsob vyřízení takového opatření orgánem Vězeňské služby, např.: „8. 9. 2000 vyhověno“.

Věc se odškrtně modře jako vyřízená, jakmile byl učiněn zápis ve sloupci 7 až 9. Byla-li věc vyřízena příkazem (sloupec 7) nebo nařízením (sloupec 9), odškrtně se rovněž červeně.

13. V příloze č. 1 se doplňuje vzor č. 31, který zní:

.....
(razítko)

.....
(spisová značka)

Spis pro dozor nad výkonem trestu

Věc:

.....

Státní zástupce:

Lhůta:

Vyloučeno ze zničení:

.....
(spisová značka)

14. Příloha č. 4 se doplňuje takto:

„30. Rejstřík pro dozor nad výkonem trestu (KZd, VZd, NZd) 30
31. Spis pro dozor nad výkonem trestu 31“.

Čl. II

Tento pokyn obecné povahy nabývá účinnosti dnem 1. února 2000.

Nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie Benešová v.r.

3

Pokyn

obecné povahy

ze dne 20. března 2000, poř. č. 3/2000

nejvyššího státního zástupce, jímž se upravuje způsob zřizování a obsazování specializací u státních zastupitelství

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon"), stanovím:

Čl. 1

Obecné ustanovení

(1) Specializací se rozumí hlavní zaměření činnosti státního zástupce činného u okresního, krajského, vrchního nebo Nejvyššího státního zastupitelství. Státní zástupce vyřizuje věci podle své specializace; lze mu přidělovat i jiné věci, které do jeho specializace nespádají, pokud to vyžadují odůvodněné potřeby náležitého výkonu působnosti příslušného státního zastupitelství.

(2) Vedoucí státní zástupci písemným opatřením stanoví specializace po posouzení odborných předpokladů jednotlivých státních zástupců, skladby trestné činnosti páchané v obvodu působnosti příslušného státního zastupitelství, povahy úkolů plněných státním zastupitelstvím a s přihlédnutím k tomu, aby bylo podle možnosti zajištěno rovnoměrné zatížení státních zástupců vyřizovanými věcmi. Státnímu zástupci lze takto stanovit i více než jednu specializaci. Specializaci lze stanovit i vedoucímu státnímu zástupci a jeho náměstkovi nebo náměstkům, u krajského, vrchního a Nejvyššího státního zastupitelství též řediteli odboru nebo vedoucímu oddělení.

(3) Příslušný vedoucí státní zástupce může rozhodnout o tom, že některé specializace stanoví přímo v organizačním řádu státního zastupitelství (odbory, oddělení atd.), pokud tak již v minulosti neučinil.

(4) Vyžaduje-li to nezbytně stav odborných znalostí a zkušeností státního zástupce s přihlédnutím k povaze úkolů státního zastupitelství, vedoucí státní zástupce může zcela výjimečně rozhodnout, že státní zástupce nebude mít po dobu nejvýše jednoho roku stanovenou žádnou specializaci a že mu budou přidělovány věci v rámci různých, vzájemně nesouvisících specializací.

(5) Vedoucí státní zástupci umožní státnímu zástupci vzdělávání v rozsahu stanovené specializace (§ 23 odst. 1 zákona ve spojení s § 142 odst. 2 zákoníku práce). Jestliže státní zástupce má stanovenou specializaci, je povinen se náležitým způsobem vzdělávat; povinnost prohlubovat si své znalosti mají i ostatní státní zástupci (§ 23 odst. 1 zákona ve spojení s § 141a zákoníku práce).

(6) Pokud podle stanovené specializace může být věc přidělena dvěma nebo více státním zástupcům, přidělí se jed-

nomu z nich podle hledisek uvedených v odst. 2.

(7) Rámcové rozdělení specializací a jejich základní obsahová náplň jsou uvedeny v příloze tohoto pokynu obecné povahy.

(8) Státní zástupci - specialisté při vyřizování věcí v rámci jejich specializace, včetně metodické činnosti, komunikují s příslušnými specialisty nejbližší vyššího, resp. nižšího státního zastupitelství, přímo.

Čl. 2

Obsazení specializací u okresních státních zastupitelství

(1) U okresních státních zastupitelství se zřizují následující základní specializace:

- a) na hospodářskou a majetkovou trestnou činnost,
- b) na obecnou kriminalitu,
- c) na trestnou činnost mladistvých a trestné činy spáchané na dětech a na mládeži,
- d) na drogovou trestnou činnost,
- e) na trestnou činnost v dopravě, jakož i trestnou činnost spáchanou v souvislosti s požáry, výbuchy a jinými haváriemi a živelnými pohromami,
- f) na trestné činy spáchané z rasových, národnostních nebo jiných nenávistných pohnutek,
- g) na netrestní úsek činnosti státního zastupitelství.

(2) Okresní státní zástupce může s přihlédnutím k skladbě trestné činnosti a povaze úkolů plněných státním zastupitelstvím po předchozím projednání s krajským státním zástupcem stanovit i další specializace výslovně neuvedené v odstavci 1. Takovými specializacemi mohou být zejména:

- a) na trestnou činnost spáchanou příslušníky ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů a trestné činy veřejných činitelů,
- b) na postih korupce.

Čl. 3

Obsazení specializací u krajských státních zastupitelství

(1) U krajských státních zastupitelství se zřizují následující základní specializace:

- a) na hospodářskou a majetkovou trestnou činnost včetně finanční trestné činnosti, postihu korupce, legalizace výnosů z trestné činnosti a organizování nelegální migrace,

- b) na obecnou kriminalitu včetně zvlášť závažné násilné trestné činnosti,
 - c) na trestnou činnost mladistvých a trestné činy spáchané na dětech a na mládeži,
 - d) na drogovou trestnou činnost,
 - e) na trestnou činnost v dopravě, jakož i trestnou činnost spáchanou v souvislosti s požáry, výbuchy a jinými haváriemi a živelnými pohromami,
 - f) na trestné činy spáchané z rasových, národnostních nebo jiných nenávistných pohnutek,
 - g) na trestnou činnost spáchanou příslušníky ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů a trestné činy veřejných činitelů,
 - h) na netrestní úsek činnosti státního zastupitelství,
 - ch) na dozor nad místy, kde se vykonává trest odnětí svobody.
- (2) Krajský státní zástupce může s přihlédnutím k skladbě trestné činnosti a povaze úkolů plněných státním zastupitelstvím stanovit i další specializace výslovně neuvedené v odstavci 1. Takovými specializacemi mohou být zejména:
- a) přezkum důvodnosti podnětů ke stížnostem pro porušení zákona a přezkoumávání trestních věcí z vlastní iniciativy,
 - b) právní styk s cizinou podle hlavy dvacáté čtvrté trestního řádu,
 - c) metodická a analytická činnost státního zastupitelství a statistika (zprávy o činnosti za uplynulý rok, zvláštní zprávy, stanoviska k jednotnému výkladu právních předpisů apod.).

Čl. 4

Obsazení specializací u vrchních státních zastupitelství

- (1) U vrchních státních zastupitelství se zřizují následující základní specializace:
- a) na přezkum důvodnosti podnětů ke stížnostem pro porušení zákona a přezkoumávání trestních věcí z vlastní iniciativy,
 - b) na výkon dohledu nad činností bezprostředně nižších státních zastupitelství,
 - c) na netrestní úsek činnosti státního zastupitelství,
 - d) na legislativu, metodickou a analytickou činnost státního zastupitelství a statistiku (zprávy o činnosti za uplynulý rok, zvláštní zprávy, stanoviska k jednotnému výkladu právních předpisů, apod.),
 - e) na hospodářskou a majetkovou trestnou činnost, včetně finanční trestné činnosti, postihu korupce, legalizace výnosů z trestné činnosti a organizování nelegální migrace,
 - f) na obecnou kriminalitu,
 - g) na trestnou činnost mladistvých a trestné činy spáchané na dětech a na mládeži,
 - h) na drogovou trestnou činnost,
 - ch) na trestnou činnost spáchanou příslušníky ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů a trestné činy veřejných činitelů,
 - i) na dozor nad místy, kde se vykonává trest odnětí svobody.
- (2) Vrchní státní zástupce může s přihlédnutím k skladbě

trestné činnosti a povaze úkolů plněných státním zastupitelstvím stanovit i další specializace výslovně neuvedené v odstavci 1. Takovými specializacemi mohou být zejména:

- a) trestná činnost v dopravě, jakož i trestná činnost spáchaná v souvislosti s požáry, výbuchy a jinými haváriemi a živelnými pohromami,
- b) trestné činy spáchané z rasových, národnostních nebo jiných nenávistných pohnutek.

Čl. 5

Obsazení specializací u Nejvyššího státního zastupitelství

(1) U Nejvyššího státního zastupitelství se zřizují následující základní specializace:

- a) na přezkum důvodnosti podnětů ke stížnostem pro porušení zákona a přezkoumávání trestních věcí z vlastní iniciativy,
- b) na výkon dohledu nad činností bezprostředně nižších státních zastupitelství,
- c) na právní styk s cizinou,
- d) na netrestní úsek činnosti státního zastupitelství,
- e) na vnitřní a vnější legislativu, metodickou a analytickou činnost státního zastupitelství a statistiku (zprávy o činnosti za uplynulý rok, zvláštní zprávy, stanoviska k jednotnému výkladu právních předpisů, apod.),
- f) na hospodářskou a majetkovou trestnou činnost, včetně finanční trestné činnosti, postihu korupce, legalizace výnosů z trestné činnosti a organizování nelegální migrace,
- g) na obecnou kriminalitu,
- h) na trestnou činnost mladistvých a trestné činy spáchané na dětech a na mládeži,
- ch) na drogovou trestnou činnost,
- i) na trestnou činnost spáchanou příslušníky ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů a trestné činy veřejných činitelů,
- j) na trestné činy spáchané z rasových, národnostních nebo jiných nenávistných pohnutek,
- k) na dozor nad místy, kde se vykonává trest odnětí svobody.

(2) Nejvyšší státní zástupce může s přihlédnutím k skladbě trestné činnosti a povaze úkolů plněných státním zastupitelstvím stanovit i další specializace výslovně neuvedené v odstavci 1. Takovými specializacemi mohou být zejména:

- a) trestná činnost v dopravě, jakož i trestná činnost spáchaná v souvislosti s požáry, výbuchy a jinými haváriemi a živelnými pohromami,
- b) trestné činy spáchané v období mezi 25. 2. 1948 až 29. 12. 1989, jakož i trestné činy spáchané před dnem 25. 2. 1948, pokud se na ně vztahuje zákon č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu,
- c) trestné činy namířené proti finančním zájmům Evropské unie, popřípadě včetně obecné problematiky ústavních a právních aspektů vstupu České republiky do Evropské unie,
- d) postavení a úloha státního zastupitelství v systému trestní justice a v netrestní oblasti,
- e) problematika ochrany lidských práv a základních svo-

- bod,
f) ochrana nehmotných statků a práv tzv. duševního vlastnictví.

Čl. 6

Seznamy specialistů

(1) Vedoucí státní zástupci vypracují seznam obsazení jednotlivých specializací státními zástupci.

(2) Seznamy předloží vedoucí státní zástupci služebně nadřízeným vedoucím státním zástupcům nejbližší vyššího státního zastupitelství a jejich prostřednictvím vedoucím státním zástupcům vyšších stupňů státního zastupitelství.

(3) Každou změnu specializace vedoucí státní zástupci sdělí postupem uvedeným v odstavci 2 nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy taková změna byla provedena.

(4) Nejvyšší státní zastupitelství nejpozději do 31. března každého kalendářního roku vypracuje aktuální seznamy specializací u všech státních zastupitelství a tyto seznamy rozešle vrchním a krajským státním zastupitelstvím; krajská státní za-

stupitelství je zašlou okresním státním zastupitelstvím ve svém obvodu.

(5) Pokud si rozsah změn v seznamech vyžádá jeho nezbytnou aktualizaci, provede se vždy ke konci příslušného čtvrtletí (ke dni 30. 6., 30. 9. nebo 31. 12.).

(6) Seznamy specialistů lze v případě potřeby sdělit mimo soustavu státního zastupitelství pouze ministru spravedlnosti.

(7) Seznamy specialistů nemusí být poskytnuty jako informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (§ 11 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím).

Čl. 7

Závěrečné ustanovení

Tento pokyn nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2000.

Nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie **Benešová** v.r.

Příloha

ZÁKLADNÍ ROZDĚLENÍ SPECIALIZACÍ U STÁTNÍCH ZASTUPITELSTVÍ

Státní zástupce specialista na problematiku hospodářské trestné činnosti a majetkové trestné činnosti včetně finanční trestné činnosti

- trestné činy podle hlavy druhé a deváté zvláštní části trestního zákona, pokud splňují vymezení zvláštního znaku stanoveného v návodu pro vyplňování statistických listů trestních (znak „13“ - finanční oblast),
- trestné činy podle hlavy deváté zvláštní části trestního zákona, nejde-li o finanční trestnou činnost

Státní zástupce specialista na problematiku obecné kriminality

- trestné činy podle hlavy sedmé zvláštní části trestního zákona, nejde-li o organizovanou trestnou činnost,
- trestné činy podle hlavy osmé zvláštní části trestního zákona, pokud nebyly spáchány vůči dětem a mládeži,
- trestné činy účasti na zločinném spolčení podle § 163a tr. zák. a trestná činnost spáchaná ve prospěch zločinného spolčení (§ 43, § 44 a § 89 odst. 17 tr. zák.) (zde přichází v úvahu variantní zařazení i k hospodářské a majetkové kriminalitě),
- ostatní trestné činy výslovně neuvedené u žádné specializace

Státní zástupce specialista na organizovanou trestnou činnost

- trestné činy účasti na zločinném spolčení podle § 163a tr. zák. a trestná činnost spáchaná ve prospěch zločinného spolčení (§ 43, § 44 a § 89 odst. 17 tr. zák.)

Státní zástupce specialista na postih korupce

- trestné činy podle § 160 až § 162 tr. zák.

Státní zástupce specialista na problematiku drogové trestné činnosti

- trestné činy podle § 187, § 187a, § 188 a § 188a tr. zák.

Státní zástupce specialista na problematiku trestné činnosti mladistvých a nedospělců a trestných činů spáchaných na dětech a na mládeži

- trestné činy, pokud se jich dopustili mladiství (§ 74 až § 87 tr. zák.) nebo osoby, které dosud nedovršily věk trestně odpovědné osoby (§ 11 tr. zák.),
- trestné činy podle hlavy šesté zvláštní části trestního zákona, jakož i ve všech dalších případech, kdy poškozeným trestným činem je osoba ve věku do 18 let, pokud nejsou součástí jiných specializací

Státní zástupce specialista na problematiku trestných činů spáchaných z rasové, národnostní nebo jiné nenávislné pohnutky

- trestné činy, kde pohnutka spočívající v národnostní, rasové a jiné nesnášenlivosti nebo nenávisti je znakem skutkové podstaty trestného činu, jimiž jsou trestné činy násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 196 tr. zák., hanobení národa,

- rasy a přesvědčení podle § 198 tr. zák., podněcování k národní a rasové nenávisti podle § 198a tr. zák., ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. nebo podle § 222 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák., poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. a podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod občanů podle § 260 a 261 tr. zák., jakož i trestný čin podle § 219 odst. 1, 2 písm. g) tr. zák., jakož i v případech tzv. "politického extrémismu" (násilí ideologicky nebo politicky motivované, násilné akce mezi sportovními fanoušky atd., pokud nespádají pod toto vymezení),
- ochrana lidských práv a základních svobod včetně ochrany ústavnosti a trestná činnost s tím související (trestné činy podle hlavy desáté zvláštní části trestního zákona)

Státní zástupce specialista na trestné činy spáchané před dnem 17. 11. 1989, pokud se na ně vztahuje zákon č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu

- trestné činy spáchané před dnem 17. 11. 1989 za výše uvedených podmínek

Státní zástupce specialista na problematiku trestných činů spáchaných příslušníky ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů a trestné činy veřejných činitelů

- trestné činy podle hlavy jedenácté a dvanácté zvláštní části trestního zákona,
- trestné činy, pokud se jich dopustil příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru,
- trestné činy podle § 158 a § 159 tr. zák. nebo pokud zákonným známkem skutkové podstaty je spáchání trestného činu veřejným činitelem (§ 89 odst. 9 tr. zák.), nejde-li o trestné činy podle § 160 až § 162 tr. zák.

Státní zástupce specialista na problematiku trestné činnosti v dopravě, trestných činů spáchaných v souvislosti s požáry, výbuchy, provozními haváriemi a živelnými pohromami

- trestné činy podle § 171 odst. 1, § 180, § 182, § 184, § 201, popř. § 201a, § 207 a § 208, § 223 a § 224, jakož i § 249 tr. zák. a dalších trestných činů, byly-li spáchány v silniční, železniční, jakož i v ostatních druzích dopravy,
- tyto trestné činy, jestliže byly spáchány v souvislosti s požárem, výbuchem, provozní havárií nebo pracovním úrazem či živelnou pohromou

Státní zástupce specialista na vnější a vnitřní legislativu a na analytickou a metodickou činnost

- podíl na přípravě a připomínkovém řízení ve vztahu k návrhům zákonů, ostatních právních předpisů, pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce a dalších interních norem v soustavě státního zastupitelství,
- podíl na přípravě výkladových stanovisek Nejvyššího státního zastupitelství, stanovisek nižších státních zastupitelství, jakož i na stanoviscích a rozhodnutích uveřejňovaných ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek soudů

Státní zástupce specialista na netrestní úsek činnosti státního zastupitelství

- věci obchodněprávní a obchodního rejstříku,
- věci občanskoprávní a rodinnoprávní (včetně sociálně právní ochrany mládeže)

Státní zástupce specialista na výkon dozoru nad místy, kde se vykonává trest odnětí svobody

- výkon dozoru nad místy, kde se vykonává trest odnětí svobody (§ 78 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů)

Státní zástupce specialista na přezkumné řízení

- přezkum podnětů ke stížnostem pro porušení zákona dle § 389a trestního řádu,
- přezkoumávání trestních věcí z vlastní iniciativy

Státní zástupce specialista na právní styk s cizinou

- právní styk s cizinou (§ 375 až § 384e trestního řádu, § 4 odst. 2 vyhlášky č. 23/1994 Sb.)

Ostatní státní zástupci

- zvláštní specializace na dalších úsecích (např. organizování nelegální migrace, korupce, postih příjmů z nelegálních zdrojů, apod.) dle rozhodnutí vedoucího státního zástupce s přihlédnutím k místním podmínkám, nebo
- nepřidělení žádné specializace

4

Pokyn

obecné povahy

ze dne 4. dubna 2000, poř. č. 4/2000

nejvyššího státního zástupce, kterým se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999 o postupu státního zastupitelství v netrestní oblasti, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2000, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení trestním a postup v trestním řízení soudním, ve znění pozdějších pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, stanovím:

Čl. I

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999 o postupu státního zastupitelství v netrestní oblasti, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2000, se mění takto:

1. V poznámce pod čarou č. 1 se za slova „§ 35 odst. 1“ vkládá čárka a číslice „3“ a na konci se doplňuje čárka a slova „a § 86 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 360/1999 Sb.“.
2. V čl. 2 se dosavadní text označuje jako odstavce 1 a doplňuje se nový odstavce 2, který včetně poznámky pod čarou č. 2a zní:
„(2) Státní zastupitelství v netrestní oblasti své působnosti plní na úseku sociálně-právní ochrany dětí další úkoly stanovené právním předpisem.“^{2a)}
3. V čl. 9 se za písmeno c) doplňují nová písmena d) a e), která znějí:
"d) podle § 86 trestního zákona,
e) podle § 35 odst. 3 občanského soudního řádu."
4. Za čl. 17 se vkládají nové články 17a a 17b, které znějí:

„Čl. 17a

**Návrh na uložení ochranné výchovy
podle § 86 trestního zákona**

(1) Okresní státní zastupitelství podá u okresního soudu návrh na uložení ochranné výchovy, pokud soud takové řízení nezačal bez návrhu a jestliže

- a) osoba, která dovršila dvanáctý rok svého věku a je mladší než patnáct let, spáchala některý čin, za který trestní zákon ve zvláštní části dovoluje uložení výjimečného trestu, nebo
- b) osoba mladší než patnáct let spáchala čin, který by jinak byl trestným činem, a není zajištěna řádná výchova této osoby.

(2) Podkladem pro podání návrhu podle odstavce 1 jsou ze-

jména poznatky získané při výkonu působnosti státního zastupitelství v trestním řízení. Státní zastupitelství, které není samo příslušné k podání návrhu podle odstavce 1, postoupí poznatek příslušnému okresnímu státnímu zastupitelství.

Čl. 17b

Návrhy podle § 35 odst. 3 o.s.ř.

(1) Okresní státní zastupitelství na základě vlastních poznatků nebo poznatků uvedených zejména v čl. 3 odst. 1 podá ve veřejném zájmu návrh na

- a) uložení výchovného opatření podle § 43 odst. 1,2 zákona o rodině,
- b) nařízení ústavní výchovy nebo jejího prodloužení podle § 46 zákona o rodině,
- c) pozastavení, omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti podle § 44 zákona o rodině, nebylo-li řízení zahájeno bez návrhu nebo na návrh jiného navrhovatele.

(2) Návrh uvedený v odst. 1 písm. b), jsou-li splněny zákonné podmínky, okresní státní zastupitelství podá tehdy, nepřichází-li v úvahu podání návrhu uvedeného v čl. 17a odst. 1.“

5. V čl. 29 odstavce 2 včetně poznámek pod čarou č. 22a a č. 23 zní:

„(2) Nejsou-li splněny podmínky pro postup podle čl. 17a a čl. 17b, je státní zastupitelství povinno využívat veškeré poznatky k podání podnětu příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí^{22a)} nebo příslušnému soudu²³⁾, jestliže z poznatků vyplývají skutečnosti vyžadující jejich opatření. Státní zastupitelství je povinno využívat zejména poznatky z řízení o trestných činech osob nezletilých a mladistvých nebo o trestných činech proti těmto osobám.“

6. V příloze č. 1 se za bod III vkládají nové body IIIa až II-
le, které včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1a až 1k znějí:

"IIIa.

**K některým podmínkám podání návrhu
podle § 86 trestního zákona**

2a) Například úkoly vyplývající z § 7 odst. 2, § 8, § 9, § 10 odst. 4, § 34 odst. 1, § 38 odst. 5 písm. f), odst. 6, § 53 odst. 1 písm. a) zákona č. 359/1999 Sb. nebo vyplývající z § 58 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. ve znění zákona č. 360/1999 Sb."

22a) Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.

23) § 88 písm. c) o.s.ř."

Okresní státní zastupitelství podá návrh v případě uvedeném v čl. 17a odst. 1 písm. a) vždy, nezahájil-li soud řízení bez návrhu. V případě uvedeném v čl. 17a odst. 1 písm. b) podá okresní státní zastupitelství návrh tehdy, jestliže o výchovu nezletilé osoby není řádně postaráno nebo byla-li její výchova zanedbávána anebo to vyžaduje nepříznivé prostředí, v němž nezletilá osoba žije, nezahájil-li soud řízení bez návrhu.

IIIb.

K některým předpokladům pro podání návrhu podle § 35 odst. 3 o.s.ř.

1. Základními předpoklady pro podání návrhu na uložení výchovného opatření podle § 43 odst. 1,2 zákona o rodině jsou

- a) existence veřejného zájmu na podání návrhu,
- b) nedostatky v chování dítěte nebo narušení řádné výchovy.

Státní zastupitelství podá návrh podle písmene a) pouze v případech, kdy orgán sociálně-právní ochrany nevydal odpovídající rozhodnutí o uložení výchovného opatření ve vlastní působnosti^{1a)} a soud nezahájil řízení o uložení výchovného opatření bez návrhu. Veřejný zájem na podání návrhu je dán, jde-li o ochranu práva dítěte na příznivý vývoj a řádnou výchovu a na příznivé podmínky pro výchovu, vzdělávání a vše-stranný rozvoj.

2. Základními předpoklady pro podání návrhu na nařízení ústavní výchovy^{1b)} jsou

- a) existence veřejného zájmu na podání návrhu,
- b) vážné ohrožení nebo vážné narušení výchovy dítěte,
- c) zjištění, že jiná výchovná opatření nevedla k nápravě nebo že rodiče nemohou z jiných závažných důvodů zabezpečit výchovu dítěte, anebo,
- d) nepředcházela-li jiná výchovná opatření, zjištění, že nařízení ústavní výchovy je v zájmu nezletilého,
- e) skutečnost, že výchovu dítěte nelze zajistit náhradní rodinnou péčí.

Veřejný zájem na podání návrhu je dán, jde-li o ochranu práva dítěte na příznivý vývoj a řádnou výchovu a na příznivé podmínky pro výchovu, vzdělávání a všestranný rozvoj, zaměstnání, ochranu před jakýmkoli tělesným či duševním násilím, zanedbáváním, zneužíváním nebo vykořisťováním a nelze-li dítěti zajistit náhradní rodinnou péči. Státní zastupitelství může ve veřejném zájmu z důležitých důvodů u nezletilé osoby umístěné v ústavu podat návrh na prodloužení ústavní výchovy až na jeden rok po dosažení zletilosti. Státní zastupitelství podá návrh pouze v případě, že soud nezahájil řízení o nařízení ústavní výchovy nebo jejího prodloužení bez návrhu nebo pokud toto řízení nebylo zahájeno na návrh jiného navrhovatele^{1c)}.

3. Základními předpoklady pro podání návrhu na pozastavení rodičovské zodpovědnosti podle § 44 odst. 1 zákona o

rodině jsou

- a) skutečnost, že rodiči brání ve výkonu jeho rodičovské zodpovědnosti závažná překážka, a
- b) existence zájmu dítěte na podání takového návrhu.

4. Základními předpoklady pro podání návrhu na omezení rodičovské zodpovědnosti podle § 44 odst. 2 zákona o rodině jsou

- a) skutečnost, že rodič řádně nevykonává povinnosti vyplývající z rodičovské zodpovědnosti, a
- b) existence zájmu dítěte na podání takového návrhu.

5. Základními předpoklady pro podání návrhu na zbavení rodičovské zodpovědnosti podle § 44 odst. 3 a 4 zákona o rodině jsou

- a) skutečnost, že rodič zneužívá svoji rodičovskou zodpovědnost nebo její výkon nebo ji závažným způsobem zanedbává, nebo
- b) skutečnost, že se rodič dopustil úmyslného trestného činu proti svému dítěti či ke spáchání trestného činu své dítě mladší patnácti let použil, popřípadě se dopustil trestného činu jako spolupachatel, návodce nebo pomocník k trestnému činu spáchanému jeho dítětem.

IIIc.

Náležitosti návrhu

Návrhy uvedené v čl. 17a a v čl. 17b musí obsahovat náležitosti stanovené právním předpisem.^{1d)}

III d.

K některým zvláštnostem posuzování veřejného zájmu na podání návrhu podle § 35 odst. 3 o.s.ř.

Při posuzování veřejného zájmu na podání návrhu podle § 35 odst. 3 o.s.ř. je třeba přihlížet k tomu, že

- a) vůdčím principem právní ochrany dětí je princip preventivního působení na rodinné vztahy, jsou-li zasaženy tak, že přichází v úvahu působení veřejné moci,
- b) je třeba, aby použité formy činnosti a instrumenty právní ochrany umožnily poskytnout pomoc dítěti nebo rodiči nebo celé rodině, aniž by bylo narušeno soukromí rodiny a především primární právo rodičů pečovat o svoje děti, společně je vychovávat a přijímat taková rozhodnutí, která dětem prospívají,
- c) právní ochrana dětí nesmí znamenat nepřiměřené zásahy do soukromí rodiny,
- d) je třeba uvážit míru ingerence státu (jeho orgánů) při řešení různých sociálních událostí, ve kterých se děti a jejich rodiče ocitají, zejména pak tehdy, jsou-li ohroženy život a zdraví dítěte,
- e) opatření právní ochrany jsou v právním předpisu^{1e)} hierarchicky

1a) § 43 zákona o rodině, § 13 odst. 1 zákona č. 359/1999 Sb.

1b) § 46 zákona o rodině.

1c) § 14 odst. 1 písm. c) zákona č. 359/1999 Sb.

1d) § 42 odst. 4, § 79 odst. 1 o.s.ř.

1e) § 35 odst. 1,3 o.s.ř.

rarchicky uspořádána ve vnitřně provázaný celek umožňující volbu nástrojů podle konkrétní situace, v níž se dítě nachází, a podle intenzity ohrožení,

f) návrhy ve věcech uvedených v čl. 17b směřují k vyvolání soudního řízení ve věcech péče o nezletilé (t.j. nesporného řízení soudního), jehož výsledkem má být vydání soudního rozhodnutí, jež může znamenat citelný zásah do právního postavení subjektu zejména v důsledku nesplnění jeho povinnosti (např. zbavení rodičovské zodpovědnosti, nařízení ústavní výchovy atd),

g) využívání prostředků působnosti státního zastupitelství v oblasti péče o děti a sociálně-právní ochrany dětí se řídí zásadou zákonnosti a vědomím, že předním hlediskem při každé činnosti státu ve vztahu k dětem a mládeži, jakož i s dopadem na děti a mládež, je blaho dítěte.

IIIe.

K některým povinnostem státního zastupitelství v oblasti sociálně-právní ochrany dětí

(1) Státního zastupitelství se v oblasti sociálně-právní ochrany dětí týká zejména povinnost

a) upozornit orgán sociálně-právní ochrany dětí na porušení

„Příloha č. 2

povinnosti nebo zneužití práva vyplývajícího z rodičovské zodpovědnosti, na skutečnost, že rodiče nemohou plnit povinnosti vyplývající z rodičovské zodpovědnosti, nebo na skutečnosti uvedené v § 6 odst. 1 písm. b) až e) zákona č. 359/1999 Sb.,^{1f)}

b) poskytnout odpovídající pomoc dítěti, které o ni požádá,^{1g)}

c) za splnění zákonných podmínek umožnit uplatnění práva dítěte na svobodné vyjádření jeho názoru pro účely sociálně-právní ochrany a věnovat tomuto vyjádření pozornost,^{1h)}

d) v rozsahu své působnosti poskytnout pomoc rodiči nebo jiné osobě odpovědné za výchovu dítěte, požádají-li při výkonu svých práv a povinností státního zastupitelství o pomoc,¹ⁱ⁾

e) oznámit okresnímu úřadu skutečnost nasvědčující tomu, že jde o dítě uvedené v § 6 odst. 1 zákona č. 359/1999 Sb., a to bez zbytečného odkladu poté, co se o takové skutečnosti dozví.^{1j)}

(2) Státního zastupitelství požádá okresní úřad o podání zprávy o poměrech dítěte, jehož se týká šetření vedené v rámci působnosti státního zastupitelství.^{1k)}

7. Příloha č. 2 včetně nadpisu zní:

Záznam

o poznatku pro návrhové oprávnění státního zastupitelství v netrestní oblasti

1. Spisová značka státního zastupitelství:
2. Spisová značka soudu:
3. Způsob meritorního vyřízení:
4. Skutkový stav:
5. Předpokládání účastníci:
6. Veřejný zájem na podání návrhu:
7. Vytěžil:“

Čl. II

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení trestním a postup v trestním řízení soudním, ve znění pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/1996, poř. č. 1/1997, poř. č. 1/1999 a poř. č.2/1999, se mění takto:

Za čl. 7 se vkládá nový čl. 7a a čl. 7b, které včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 8a, 8b, 8c a 8d znějí

„Čl. 7a

Poznatky k návrhu na uložení ochranné výchovy

Poznatky odůvodňující podání návrhu na uložení ochranné výchovy^{8a)}, které státního zastupitelství získalo při výkonu své působnosti v trestním řízení, postoupí příslušnému okresnímu státnímu zastupitelství^{8b)}, není-li samo k podání tohoto návrhu příslušné.

Čl. 7b

Podnět k návrhu na předběžné opatření

1f) § 7 odst. 2 zákona č. 359/1999 Sb.

1g) § 8 odst. 1 zákona č. 359/1999 Sb.

1h) § 8 odst. 2 zákona č. 359/1999 Sb.

1i) § 9 zákona č. 359/1999 Sb.

1j) § 10 odst. 4 zákona č. 359/1999 Sb.

1k) § 51 odst. 3 písm. b) zákona č. 359/1999 Sb.”

8a) § 86 zákona č. 140/1961 Sb.

8b) § 8 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., ve vztahu k § 88 písm. c) o.s.ř.

Státní zastupitelství dá bezodkladně příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí^{8c)} podnět k podání návrhu na předběžné opatření k zajištění péče o nezletilé dítě^{8d)}, pokud při výkonu své působnosti v trestním řízení získalo poznatky odůvodňující potřebu tohoto předběžného opatření. Odůvodňují-li získané poznatky i podání návrhu na uložení ochranné výchovy, postupuje státní zastupitelství také podle čl. 7a.

Čl. III

Tento pokyn obecné povahy nabývá účinnosti dnem 10. dubna 2000.

Nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie Benešová v.r.

5

Pokyn obecné povahy

ze dne 10. dubna 2000, poř. č. 5/2000

nejvyššího státního zástupce, kterým se mění a doplňuje pokyn obecné povahy nejvyššího zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, ve znění vyhlášeném pod poř. č. 3/1996, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/1997 ze dne 19. prosince 1997

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

Čl. I

Pokyn obecné povahy nejvyššího zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, ve znění vyhlášeném pod poř. č. 3/1996, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/1997 ze dne 19. prosince 1997, se mění a doplňuje takto:

1. V čl. 24 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Státní zastupitelství, které obdrží návrh vyšetřovatele na předání trestního stíhání do ciziny s vyšetřovacím spisem obsahujícím protokol o výpovědi svědka, jehož totožnost je utajena ve smyslu § 55 odst. 2 tr. řádu, požádá Nej-

vyšší státní zastupitelství o zjištění, zda a v jakém rozsahu stát, do kterého má být trestní stíhání předáno, může zajistit ochranu takového svědka. Nejvyšší státní zastupitelství opatří vyjádření příslušného orgánu cizího státu, kam má být trestní stíhání předáno, a toto předá příslušnému státnímu zastupitelství k dalšímu postupu dle čl. 25.

2. V čl. 58 odst. 2 se vypouští text:

„a) podávají konzulárnímu úřadu cizího státu informace o vazbě občana tohoto (část II, oddíl 1 a 2),“.

Čl. II

Tento pokyn nabývá účinnosti dnem 1. května 2000.

Nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie Benešová v.r.

6

Pokyn obecné povahy

ze dne 27. dubna 2000, poř. č. 6/2000

nejvyššího státního zástupce, jímž se upravují podrobnosti postupu státních zastupitelství při postihu trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a tr. zák.

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), stanovím:

Čl. I

Obecná ustanovení

(1) Pokud není dále stanoveno jinak, vztahuje se na postup státních zastupitelství v trestním řízení ohledně trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a tr. zák. (dále jen „trestný čin podle § 187a tr. zák.“) pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení trestním a postup v trestním řízení soudním.

(2) Vedoucí státní zástupci nebo státní zástupci jimi pověřeni postupují při přidělování věcí týkajících se trestného činu podle § 187a tr. zák. podle pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/2000, jímž se upravuje způsob zřizování a obsazování specializací u státních zastupitelství, zejména podle jeho čl. 1, čl. 2 odst. 1, čl. 3 odst. 1 písm. d).

(3) Příloha č. 2 pokynu obecné povahy slouží jako doporučující výklad k provádění jednotlivých ustanovení pokynu.

Čl. 2

Postup před zahájením trestního stíhání a dozor státního zástupce v přípravném řízení

(1) Vedoucí státní zástupce nebo státní zástupce jím pověřený

8c) Zákon č. 359/1999 Sb.

8d) § 76a o.s.ř."

zajistí pravidelné vyhodnocování situačních zpráv Policie České republiky, podle vlastního uvážení popřípadě i jiných poznatků, a to zejména za účelem zjištění, zda v konkrétních věcech jde o důvodné podezření ze spáchání trestného činu podle § 187a tr. zák.

(2) Státní zástupce po obdržení zprávy o nápadu věci, o stavu prověřování, záznamu o sdělení obvinění nebo opisu protokolu o neodkladném či neopakovatelném úkonu přezkoumá, zda zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že byl spáchán trestný čin podle § 187a tr. zák. a zda se nejedná o čin přísněji trestný.

(3) Státní zástupce nejméně jednou za měsíc zjišťuje stav prověřování podezření ze spáchání trestného činu podle § 187a tr. zák., jakož i stav vyšetřování tohoto trestného činu a průběh prověřování či vyšetřování usměřuje svými pokyny tak, aby okolnosti potřebné ke správnému právnímu posouzení byly řádně a včas objasňovány (§ 2 odst. 5, § 89 odst. 1, § 157 odst. 1 tr. ř.).

(4) Jestliže bylo vyšetřovatelem nebo policejním orgánem vydáno rozhodnutí nebo opatření podle § 159 tr. ř. anebo rozhodnutí podle § 171 až § 173 tr. ř., státní zástupce, je-li mu usnesení doručeno, vždy přezkoumá obsah spisového materiálu.

(5) Státní zástupce - specialista vede o věcech týkajících se trestného činu podle § 187a tr. z. zvláštní evidenci meritorních rozhodnutí.

Čl. 3

Hodnocení znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 187a tr. zák. a stupně individuální společenské nebezpečnosti

(1) Při přezkoumání záznamu o sdělení obvinění (§ 160 odst. 1 tr. ř.), opisu protokolu o neodkladném nebo neopakovatelném úkonu (§ 160 odst. 2, 4 tr. ř.), při výkonu dozoru nad zachováváním zákonosti v přípravném řízení a při vypracování obžaloby či rozhodnutí ve věci v přípravném řízení státní zástupce zabezpečí zejména:

a) aby při posuzování osoby obviněného z hlediska podmínek trestní odpovědnosti bylo zjištěno, zda jsou zachovány jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti a za tím účelem u osob, které zneužívají omamné nebo psychotropní látky či jedy, uloží vyšetřovateli zajistit vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, popřípadě psychologie; v takovém případě se státní zástupce při hodnocení podmínek trestní odpovědnosti pachatele vždy vypořádá s otázkou zmenšené přičetnosti (§ 25, § 32 tr. zák.),

b) aby odborným vyjádřením z oboru kriminalistické techniky, odvětví soudní chemie, popřípadě znaleckým posudkem ze stejného oboru, byl stanoven jednak druh omamné nebo psychotropní látky či jedu, jednak celkové množství zajištěné látky, a dále především váhové množství (zpravidla v gramech) účinné látky v zajištěném vzorku; toto množství účinné látky státní zástupce uvede v žalobním návrhu obžaloby, popřípadě ve výroku rozhodnutí ve věci v přípravném řízení,

c) aby zajištění omamné nebo psychotropní látky či jedu bylo řádně vyšetřovatelem nebo policejním orgánem dokumentováno.

(2) Jestliže při znaleckém zkoumání nebo vypracování

odborného vyjádření došlo ke spotřebování celého množství zajištěné omamné nebo psychotropní látky či jedu, státní zástupce tuto skutečnost uvede v odůvodnění obžaloby nebo v odůvodnění rozhodnutí ve věci v přípravném řízení.

(3) Při posuzování znaku skutkové podstaty „množství větší než malé“ podle § 187a odst. 1 tr. zák. a znaku „ve větším rozsahu“ podle § 187a odst. 2 tr. zák. státní zástupce přihledne k hodnotám uvedeným v tabulce, která je přílohou č. 1 tohoto pokynu; v případě přechovávání dvou a více různých omamných a psychotropních látek je třeba stanovit účinná množství u každé omamné a psychotropní látky zvlášť.

(4) V žalobním návrhu obžaloby nebo výroku rozhodnutí ve věci v přípravném řízení státní zástupce uvede údaj o tom, v které příloze zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, je konkrétní substance za omamnou nebo psychotropní látku označena, popřípadě údaj o tom, o jaký druh jedu podle nařízení vlády č. 114/1999 Sb., kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, nakažlivé choroby a škůdce, se jedná; v odůvodnění obžaloby uvede okolnosti přechovávání této látky.

(5) Státní zástupce věnuje zvýšenou pozornost prokázání zavinění (§ 4 až § 6 písm. b) tr. zák.), které se musí vztahovat na všechny znaky skutkové podstaty trestného činu podle § 187a tr. zák.

(6) Státní zástupce náležitě zhodnotí též stupeň společenské nebezpečnosti jednání konkrétního pachatele ve smyslu ustanovení § 3 odst. 4 tr. zák. a ustanovení § 88 odst. 1 tr. zák.

Čl. 4

Základní zásady pro navrhování trestů a ochranných opatření a přednostní uplatnění alternativních možností trestního postihu

(1) Při výkonu dozoru v přípravném řízení a při navrhování trestů a ochranných opatření ve věcech trestných činů podle § 187a tr. zák. má státní zástupce obzvláště na zřeteli podpůrnou úlohu trestní represe.

(2) Státní zástupce při výkonu dozoru v přípravném řízení, je-li trestní stíhání vedeno pro trestný čin podle § 187a tr. zák., za splnění zákonem stanovených podmínek

a) podmíněně zastaví trestní stíhání (§ 307 tr. ř.),

b) zabezpečí zjištění nezbytných podkladů pro případné pozdější uplatnění podmíněného upuštění od potrestání s dohledem (§ 26 tr. zák.), podmíněného odsouzení s dohledem (§ 60a a § 60b tr. zák.), popřípadě upuštění od potrestání za současného uložení ochranného léčení (§ 25 tr. zák.).

(3) Státní zástupce ve všech případech trestního stíhání pro trestný čin podle § 187a tr. zák., pokud nedošlo ke spotřebování veškerého zajištěného množství omamné nebo psychotropní látky či jedu při znaleckém zkoumání nebo vypracování odborného vyjádření, navrhne uložení trestu propadnutí věci podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. nebo ochranného opatření zabránění věci podle § 73 odst. 1 písm. a), b) nebo c) tr. zák., jsou-li splněny zákonné podmínky pro uložení tohoto druhu trestu nebo ochranného opatření.

(4) Vyžadují-li to okolnosti konkrétní trestní věci, státní zástupce podá podle § 178 odst. 2 a § 239 odst. 1 tr. ř. návrh na zabránění věci podle § 73 odst. 1 písm. a) nebo c) tr. zák., jsou-li splněny podmínky pro podání takového návrhu a pokud při

znaleckém zkoumání nebo vypracování odborného vyjádření nedošlo ke spotřebování veškerého zajištěného množství omamné nebo psychotropní látky či jedu.

(5) Jestliže dokazováním nebylo zjištěno, že by se jednalo o omamnou nebo psychotropní látku či jed, a zároveň nejsou splněny podmínky pro zabránění věci podle § 73 odst. 1 písm. a) nebo c) tr. zák., ohledně zajištěné omamné nebo psychotropní látky či jedu je třeba postupovat podle § 80 nebo § 81 tr. ř.

Čl. 5

Účast státního zástupce v řízení před soudem

(1) Státní zástupce v každé trestní věci, v níž je vedeno trestní stíhání pro trestný čin podle § 187a tr. zák. přezkoumává rozhodnutí soudu zejména z hlediska, zda výrok o vině, druh a výměra uloženého trestu odpovídají dosavadním skutkovým zjištěním a stupni nebezpečnosti činu pro společnost, zda je dostatečně respektováno ustanovení § 34 písm. j) tr. zák. ve vztahu k těmto osobám, aby tak bylo zajištěno přednostní uplatnění uložení ochranného léčení (§ 72 tr. zák.), popřípadě propadnutí nebo zabránění věci (§ 55 odst. 1, písm. a tr. zák. a § 73 odst. 1, písm. a, b nebo c) tr. zák.).

(2) Státní zástupce v řízení před soudem svými návrhy a účastí u hlavního líčení zajišťuje, aby při projednání věci před soudem byly provedeny také veškeré důkazy důležité pro případné uplatnění upuštění od potrestání s dohledem (§ 26 tr.

zák.), podmíněné odsouzení s dohledem (§ 60a a § 60b tr. zák., popřípadě upuštění od potrestání za současného uložení ochranného léčení (§ 25 tr. zák.).

(3) V případech odůvodněných pochybností o zákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně, státní zástupce vždy využije svého práva podat proti rozhodnutí soudu opravný prostředek (odvolání, stížnost, popřípadě odpor). V hraničních věcech své stanovisko případně konzultuje se specialistou státního zastupitelství vyššího stupně.

(4) Vzniknou-li důvodné pochybnosti, zda pravomocné rozhodnutí soudu je v souladu se zákonem, státní zastupitelství postupují podle čl. 10 odst. 1 a 2 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/1998, kterým se upravuje postup státních zastupitelství při přezkoumávání důvodnosti podnětů ke stížnostem pro porušení zákona v trestních věcech a přezkoumávání trestních věcí z vlastní iniciativy.

Čl. 6

Závěrečné ustanovení

Tento pokyn obecné povahy nabývá účinnosti dnem 1. května 2000.

Nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie Benešová v.r.

Příloha č. 1

Orientační hodnoty odpovídající znění ustanovení § 187a odst. 1,2 tr. zák. nejčastěji se vyskytující omamných a psychotropních látek

Druh	hmotnost (g)	
	„množství větší než malé“	„větší rozsah“
Heroin	0,15 Heroin HCl²³⁾ (asi 5 dávek ²⁴⁾ po 30 mg)	1,5 Heroin Hcl (asi 30dávek po 50 mg)
Morfin	0,3 Morfin HCl²⁵⁾ (asi 10 dávek po 30 mg)	4,5 Morfin Hcl (asi 45 dávek po 100 mg)
Methadon	0,3 (asi 10 dávek po 30 mg)	4,5 (asi 45 dávek po 100 mg)
Kokain	0,25 kokain HCl²⁶⁾ (asi 5 dávek po 50 mg)	5 kokain Hcl (asi 100 dávek po 50 mg)
THC ²⁷⁾ (marihuana, hašiš)	0,3 (asi 10 dávek po 30 mg)	7,5 (asi 250 dávek po 30 mg)
LSD ²⁸⁾	0,0005 (asi 10 dávek po 50 ug ²⁹⁾)	0,006 (asi 120 dávek po 50 ug)
MDMA a homology příbuzenského typu (extaze)	1 MDMA-base (asi 10 dávek po 100 mg)	24 MDMA-base (asi 240 dávek po 100 mg)
Amfetamin	0,5 amfetamin-base (asi 10 dávek po 50 mg)	10 amfetamin-base (asi 200 dávek po 50 mg)
metamfetamin - base (Pervitin)	0,5 (asi 10 dávek po 50 mg)	10 (asi 200 dávek po 50 mg)
Psilocybin (lysohlávky)	0,05 (asi 5 dávek po 10 mg)	3 (asi 300 dávek po 10 mg)

Komentář k tabulce:

Při stanovení množství "většího než malého" a množství, které odpovídá pojmu "ve větším rozsahu" bylo vycházeno jednak z mezinárodních zkušeností (v úvahu byly vzaty právní úpravy více než 20-ti států) a jednak z předpokladu, že zákonodárce nehodlal podle ustanovení § 187a tr. zák. trestně stíhat užívání omamných a psychotropních látek či jedů, ale pouze jejich přechovávání. Rovněž bylo vycházeno z toho, že ustanovení § 187a tr. zák. nečiní rozdílu mezi pachatelí, kteří jsou na návykových látkách závislí a kteří nikoli.

Hodnoty u jednotlivých návykových látek, které jsou uvedeny v tabulce jako množství větší než malé, byly voleny tak, že jde o množství, která odpovídají více než jedné dávce, avšak která jsou již způsobila výrazně ohrozit zdraví nebo život člověka³⁰⁾.

Tyto hodnoty jsou uvedeny v gramech a vztahují se k čistému množství účinné látky obsažené v zajištěném vzorku

omamné nebo psychotropní látky.

Jedná se o takové hodnoty, které v případě THC, MDMA, LSD, amfetaminu a metamfetaminu odpovídají přibližně 10-ti dávkám. V případě heroínu a kokainu byly zvoleny hodnoty, které odpovídají přibližně 5 dávkám, neboť jde o látky, u nichž jednak roste velmi rychle tolerance a jednak dochází velmi rychle k závislosti na těchto látkách. Rovněž v případě psilocybinu byla zvolena hodnota, která odpovídá přibližně 5 dáv-kám, neboť jde o látku, která i v množství několika miligramů vyvolává halucinace³¹⁾. Psilocybin obsahují houby rodu lysohlávka, přičemž obsah psilocybinu v sušině těchto hub kolísá mezi 0,2 - 2 %.

Z toho vyplývá, že ustanovení §187a tr.z., při aplikaci hodnot uvedených v tabulce jako množství "větší než malé", se nevztahuje na experimentátory s návykovou látkou, kteří přechovávají nižší množství návykových látek, než je uvedeno

23) Heroin HCl, zkratka pro Heroin-hydrochlorid

24) jedná se o průměrnou jednorázovou dávku pro prvokonzumenta

25) Morfin HCl, zkratka pro Morfin-hydrochlorid

26) Kokain HCl, zkratka pro Kokain-hydrochlorid

27) delta - 9 - tetrahydrocannabinol, účinná látka marihuany a hašiše

28) lysergid

29) jedná se o 50 mikrogramů

30) Srov. např. JUDr. Jindřich Fastner: "Ještě k trestnému činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a tr. zák., Trestní právo 11/99, s. 6-11.

31) srov. A.C. Moffat a kol.: Clarke's isolation and identification of drugs, s. 946, the Pharmaceutical Press 1986 London

v tabulce. Rovněž se nevztahuje na osoby závislé na návykových látkách, u nichž je vymizelá ovládací nebo rozpoznávací schopnost vůči přechovávání těchto látek.

Ke stanovení množství "většího než malého" bylo dosud přistupováno různým způsobem. Závazným pokynem policejního prezidenta č. 39/1998 byly stanoveny maximální hodnoty malého množství u 7 návykových látek, které se v praxi nejčastěji vyskytují, aniž by však v tomto pokynu bylo uvedeno, na základě jakých úvah tato množství byla zvolena.

V praxi se lze dále setkat s názorem, že malé množství omamných a psychotropních látek lze vymezit tak, že se tím rozumí individuálně určená denní dávka omamné nebo psychotropní látky v množství obvyklém pro konkrétní osobu užívající tyto látky, která odpovídá stupni její závislosti na těchto látkách, aniž tato dávka je způsobila vážně ohrozit zdraví nebo život této osoby.³²⁾

S touto definicí nelze souhlasit, neboť dovozuje něco, co v ustanovení § 187a tr. zák. uvedeno není. Tento výklad by spíše odpovídal slovenské trestně právní úpravě přechovávání omamných a psychotropních látek pro osobní potřebu. Podle § 186 slovenského trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších zákonů se trestného činu nedovolené výroby a držení omamné, psychotropní látky, jedu a prekurzoru a obchodování s ním dopustí ten, kdo neoprávněně přechovává pro vlastní potřebu omamnou látku, psychotropní látku, jed nebo prekurzor. Přechováváním pro vlastní potřebu se rozumí takové množství omamné či psychotropní látky, jedu nebo prekurzoru, které nepřesahuje obvyklou jednorázovou dávku takovéto návykové látky. Přesné množství této "obvyklé jednorázové dávky" však žádný právní předpis Slovenské republiky nestanovuje.

Podle názoru některých autorů³³⁾ při stanovení množství "většího než malého" je třeba dodržovat principy, na nichž je založeno naše trestní právo, tj. přistupovat k řešení jednotlivých případů přísně individuálně, jak co se týká jednotlivých typů drog, tak pokud se týká osoby obviněného.

Tento pokyn požadavek individuálního přístupu respektuje jak ohledně jednotlivých typů návykových látek, kdy v tabulce uvedené v příloze jsou stanoveny hodnoty u každé návykové látky zvlášť, tak pokud jde o osobu obviněného, neboť povinností státního zástupce sice není zkoumat, zda obviněný skutečně užívá drogy či nikoli, ale v případě, že obviněný uvede, že návykové látky pravidelně užívá, pak se státní zástupce musí zabývat hodnocením příčetnosti obviněného ve vztahu k množství návykové látky uvedené v tabulce (srov. komentář k čl. 3 odst. 1).

S přihlédnutím k tomu, že v případě trestného činu podle § 187a tr. zák. jde o ohrožovací delikt, hodnoty množství návykových látek uvedené v ustanovení § 187a odst. 2 tr. zák. byly voleny tak, aby odpovídaly ohrožení na zdraví přibližně 7 osob³⁴⁾. Tyto hodnoty byly převzaty převážně z tabulek používaných státními orgány Spolkové republiky Německo.

K řešení otázky trestnosti přechovávání drog přistupují jednotlivé státy různě. V **Rakousku** vyplývá trestnost pře-

chovávání drog pro vlastní potřebu z ustanovení § 28 a § 31 zákona č. 112/1997. Podle těchto ustanovení je přechovávání jakéhokoli množství zakázaných návykových látek trestné. Pokud však obviněný se podrobí lékařskému vyšetření eventuálně léčení své závislosti, pak v případě přechovávání malých množství podle § 35 a § 37 je možno podmíněně zastavit trestní stíhání. Tento zákon dále stanoví přísnější trestní sazbu, když někdo přechovává drogy ve větším množství. Tento zákon rovněž odkazuje na vyhlášky spolkové ministryně práce, zdravotnictví a sociálních věcí o spodních hranicích většího množství (hraničním množství) omamných a psychotropních látek č. 374/1997 a č. 375/1997 rakouské sbírky zákonů, které nabyly účinnosti 1.1.1998. Pokud se týká návykových látek, které jsou u nás nejvíce zneužívány vyhlášky č. 374/1997 a č. 375/1997 rakouské sbírky zákonů stanovují tyto spodní hranice většího množství: Morfium 10 g, heroin 5 g, methadon 10 g, kokain 15 g, THC 20 g, LSD 0,01 g, amfetamin a metamfetamin 10 g.

Tyto vyhlášky při stanovení hodnot většího množství vycházejí ze znaleckého posudku Poradního orgánu pro potírání zneužívání alkoholu a jiných návykových látek ze dne 10.5.1985. Tyto hodnoty většího množství byly v Rakousku stanoveny v první řadě na základě obecně preventivních úvah a dále s ohledem na rozumný vztah k maximálním hodnotám malého množství. Hodnoty u opiátů vycházejí z jedné dávky při zohlednění tzv. rizikových faktorů. Takovým faktorem je v Rakousku např. ohrožení více osob (tj. přibližně 40 osob). Větší množství je tedy v Rakousku stanoveno z průměru hodnoty malého množství denní dávky vynásobené rizikovým faktorem. Hodnoty většího množství u kokainu, THC, LSD a amfetaminů byly pozměněny na základě poznatků z odborné literatury a praktických zkušeností. Podle rakouské právní úpravy, pokud existuje alespoň abstraktní riziko rozptýlení drogy a tím i riziko vzniku závislosti nebo jiného ohrožení zdraví velkého počtu lidí, tato okolnost při posuzování případu jednoznačně převažuje nad zohledňováním subjektivních poměrů obviněného.

Hodnoty malého množství návykových látek pro osobní potřebu jsou v Rakousku stanoveny tak, že odpovídají přibližně 10 % hodnoty většího množství stanoveného vyhláškou. Pokud někdo v Rakousku přechovává pouze toto malé množství pro svoji osobní potřebu, prokurátor je povinen podmíněně zastavit trestní stíhání na 2 roky, jestliže obviněný souhlasí s tím, že se podrobí odpovídajícím léčebným opatřením a dohledu, pokud je to nezbytné.

V **Maďarsku** v tomto roce vstoupil v platnost zákon, který trestně postihuje přechovávání jakéhokoli množství jakékoli návykové látky.

Ve **Slovinsku** stojí státní zástupci před podobným problémem jako státní zástupci v České republice, neboť hraničním množstvím mezi přestupkem a trestným činem je malé množství drogy, aniž by však bylo právním předpisem toto množství stanoveno. Pokud má státní zástupce ve Slovinsku za to, že malé množství drog má určitá osoba pouze pro svoji potře-

32) Srov. Rozsudek NS ČR ze dne 16.2.2000, sp.zn. 3 Tz 203/99, s. 5

33) Srov. např. F. Púry - A. Sotolář - P. Šámal: K problematice trestněprávního postihu přechovávání drog pro vlastní potřebu, *Právní rozhledy* č. 10/1999, str. 509 - 517, *Právní rozhledy* č. 11/1999, str. 581 - 587.

34) Srov. např. rozhodnutí NS ČSR 7 To 55/81 (č. 39/82 Sb. rozh. tr.)

bu, posoudí případ jako přestupek, pokud má za to, že dané množství drogy v konkrétním případě tato osoba neměla pouze pro svoji potřebu, ale i pro jiného, posoudí případ jako trestný čin.

Podle článku 50 **Polského** trestního zákona, každý kdo shromáždí narkotika, psychotropní látky a opium za účelem je přechovávat, může být trestně postížen za krádež, bez ohledu na hodnotu odcizené věci.

Ve **Švýcarsku** podle čl. 19 zákona o omamných látkách z 3.10.1951 je rovněž trestné přechovávání omamných látek, tento zákon však nestanovuje žádné hraniční množství. Pouze judikaturou je vymezeno množství některých návykových látek, které je schopno ohrozit zdraví 20-ti a více osob. Podle rozsudku kasačního soudu Švýcarska ze dne 21.9.1983 k ohrožení zdraví 20-ti a více osob postačuje 12 g heroinu, 18 g kokainu, 4 kg hašiše nebo 200 tripů LSD³⁵⁾. Pokud jde o přechovávání malého množství drog pro svou potřebu, zákon umožňuje širokou dekriminalizaci.

Ve **Spolkové republice Německo** bylo až do r. 1994 trestné přechovávání jakéhokoli množství jakékoli drogy pro svoji potřebu, než Ústavní soud v Karlsruhe v r. 1994 vydal rozhodnutí, že státní zástupce by neměl jako trestný čin stíhat (platí zde princip oportunity) přechovávání a dovoz malého množství marihuany pro občasnou osobní potřebu osoby, u které byla marihuana zadržena.

Rovněž ve **Francii** je přechovávání drog trestným činem. Podle článku 222-37 Francouzského trestního zákona za přechovávání drog (mimo jiné formy jednání) lze uložit trest odnětí svobody až 10 let a peněžitý trest až 50 milionů franků. Podle zákona č. 628 o lékařské péči může být uložen trest odnětí svobody až do 1 roku a/nebo peněžitý trest až do 25.000 franků tomu, kdo nezákonným způsobem požívá některou z látek nebo rostlin, které jsou považovány za psychotropní nebo omamné. Na základě trestní politiky stanové prokuraturou však ve Francii nemusí být trestně stíháno přechovávání malého množství drogy. Generální prokuratury jednotlivých územních celků stanoví orientační hodnoty pro zpravidla 6-7 nejpoužívanějších drog. Pro region Mulhous jsou např. stanoveny tyto hodnoty: heroin a kokain - 3 g, extáze - 5 tablet, marihuana - 100 g, hašiš - 30 g, halucinogenní houby (lysohlávky) - 30 hub.

Postup státních zástupců v případech stíhání trestného činu přechovávání drog je upraven v oběžnících (Circulaire). Např. Pelletierův oběžník z r. 1978 obsahuje doporučení, aby se zadržování malého množství marihuany považovalo za to samé jako užívání marihuany. V Chalandonově oběžníku z r. 1987 bylo zase doporučeno, aby uživatelé, kteří nejsou závislí a jsou sociálně integrováni byli pouze napomenuti, a to bez ohledu na druh drogy, kterou užívají.

Rovněž v **Nizozemí** je podle trestního zákona trestné přechovávání jakéhokoli množství jakékoli drogy pro svoji potřebu. V této zemi však platí zásada oportunity v trestním řízení, která umožňuje, aby trestní politikou bylo stanoveno, které trestné činy prokuraturou stíhány budou a které ne. Tato trestní politika je v Nizozemí tvořena 5 generálními prokurátory, kteří orientačně stanovili, že v případě tvrdých drog je hranicí mezi trestným činem (crime) a přestupkem (offence) množství 1 g, neboť se předpokládá, že množství 1 g tzv. tvrdých drog je již zpravidla určeno na obchodování s touto látkou. V pří-

padě marihuany bylo stanoveno, že její množství pod 30 g není trestným činem.

Tomuto rozhodnutí pěti generálních prokurátorů nepředcházela žádný vědecký výzkum. Hranice 30 g marihuany jako hranice mezi přestupkem a trestným činem byla stanovena v zákoně o Opiu (Opium Act) z r. 1976, na základě legislativy USA, kde přechovávání ne více než jedné unce marihuany není zpravidla trestné. Tento limit byl rovněž vybrán proto, že odpovídá množství, které uživatelé marihuany zpravidla potřebují na dva týdny. Toto množství však bylo kritizováno, neboť zavdává podezření, že tak vysoké množství je již zpravidla používáno na obchodování s marihuanou, ne pouze na její užívání. Hranice 30-ti g se však vztahuje pouze na užívání marihuany, ne na obchodování s ní.

Pokud jde o výše uvedená množství návykových látek 1g v případě tzv. tvrdých drog a 30 g v případě marihuany, nejedná se o čistá množství účinné látky, ale o celkové zajištěné množství, které obsahuje zjiitelné množství návykové látky.

V současné době je povoleno prodat v tzv. coffee shopu jednorázově jednomu zákazníkovi maximálně 5 g marihuany (2-3 cigarety). Povolení prodeje tohoto malého množství marihuany je v Nizozemí odůvodňováno tím, že toto opatření napomáhá oddělit drobné uživatele marihuany od prostředí organizovaného zločinu.

V **Belgii** podle zákona ze dne 24.2.1921, novelizovaného dne 9.7.1975 je možné za přechovávání drog uložit trest odnětí svobody od 3 měsíců do 5 let a/nebo peněžitý trest od 200.000,- do 20.000.000,- BEF. V případě, že pachatel přechovával malé množství drogy pouze pro svou potřebu, jsou v zákoně stanoveny mírnější podmínky pro zrušení nebo prominutí trestu. V praxi nejsou zpravidla tomuto pachateli ukládány žádné trestní sankce, avšak trestní stíhání není vyloučeno.

V **Lucembursku** podle zákona ze dne 19.2.1973 ve znění pozdějších novel je možné za přechovávání návykových látek pro vlastní potřebu a jejich konzumaci uložit trest odnětí svobody od 3 měsíců do 3 let a/nebo peněžitý trest ve výši od 10.001,- do 400.000 LUF, případně trest veřejně prospěšných prací od 40 do 240 hodin. Za polehčujících okolností lze snížit výši trestu pod spodní hranici trestní sazby, event. trest vůbec neuložit.

Podle § 403 odst. 5 **Tureckého** trestního zákona ten, kdo má omamné látky bez povolení k dispozici (mimo jiné formy jednání) bude potrestán trestem odnětí svobody od 4 do 10 let a peněžitým trestem ve výši 50.000 TRL za gram. Podle odstavce 6, jestliže jsou těmito omamnými látkami heroin, kokain, morfin nebo hašiš, pak se trest uložený pachateli zdvojnásobí.

V **Řecku** je přechovávání drogy pro vlastní potřebu trestným činem, za který lze uložit osobám, které nejsou na drogách závislé trest odnětí svobody od 10 dní do 5ti let. Závislé osoby se nepovažují za trestně odpovědné, není jim tedy ukládán trest odnětí svobody, avšak musí se podrobit léčbě. V praxi to však porušuje princip rovnosti před zákonem, kdy osobě, která není závislá hrozí za držení marihuany trest odnětí svobody, kdežto osobě, která závislá již je, hrozí pouze ochranné léčení.

V **Itálii** byla trestnost přechovávání drog pro vlastní potřebu v r. 1993 referendem zrušena, čímž se Itálie dostala do roz-

35) Srov. *Sbírka rozhodnutí švýcarského spolkového soudu, svazek 109, IV. část, 2. Sešit č. 39*

poru se svými mezinárodní závazky, které pro ni vyplývají z Úmluvy OSN z r. 1961, 1971 a 1988. Od 18.4.1993 má přechovávání drog za následek pouze správní sankce (např. odnětí řidičského průkazu, zbrojního průkazu, pasu apod.)

Ve **Španělsku** mohou být starostou nebo ve velkých městech prefektem uloženy rovněž pouze administrativní sankce za přechovávání drog pro vlastní potřebu (např. peněžitý trest, odnětí řidičského průkazu apod.) Při stanovení peněžitého trestu se bere v úvahu nebezpečnost drogy. Podle rozhodnutí Španělského Nejvyššího soudu amfetaminy, kokain, heroin patří k látkám, které mohou zapříčinit závažné zdravotní riziko, zatímco marihuana do této kategorie nepatří. Přechovávání drog je trestným činem podle oddílu 368 Španělského trestního zákona, pouze pokud jsou drogy přechovávány za účelem prodeje.

V **Portugalsku** je přechovávání drog pro vlastní potřebu trestným činem (čl. 40 a 41 Portugalského trestního zákona), za který lze uložit trest odnětí svobody do 3 měsíců, nebo peněžitý trest ve výši 30 denní mzdy, jestliže množství drogy nepřekročí třídenní dávku pro vlastní potřebu. Soudce je povinen přezkoumat každý případ individuálně. Za první tento trestný čin nemusí být uživatel drogy potrestán. Příležitostní uživatelé dostávají napomenutí. Výkon trestu může být odložen, pokud se odsouzený podrobí léčbě. Přechovávání drog uživatelem - dealerem je trestáno takto:

- trest odnětí svobody do 1 roku ev. do 3 let nebo peněžitý trest, jde-li o návykové látky zařazené do seznamu I a III,
- trest odnětí svobody do 1 roku nebo peněžitý trest ve výši 120 denních mezd, jde-li o návykové látky zařazené do seznamu IV,

Jestliže zajištěná návyková látka převyšuje 5 denních dávek, jde o jiný přísnější trestný čin.

Ve **Velké Británii** je podle zákona o zneužívání drog z r. 1971 přechovávání drog pro vlastní potřebu trestným činem a jsou za něj ukládány následující tresty - za přechovávání drog třídy A (např. heroin, kokain, LSD, psilocybin) trest odnětí svobody do 7 let ve třetí nápravně výchovné skupině a/nebo peněžitý trest, za přechovávání drog třídy B (např. marihuana, kodein, amfetaminy) trest odnětí svobody do 5 let ve druhé nápravně výchovné skupině a/nebo peněžitý trest a za přechovávání drog třídy C (např. bromazepam a jiné benzodiazepiny) trest odnětí svobody do 2 let ve první nápravně výchovné skupině a/nebo peněžitý trest. Za držení marihuany se v praxi ukládají tyto tresty - napomenutí, peněžitý trest nebo podmíněný trest odnětí svobody.

V **Irsku** je přechovávání drog pro vlastní potřebu trestným činem, v případě marihuany nebo hašiše se při prvních dvou zadržení obviněnému ukládá peněžitý trest, při dalších odsouzeních za přechovávání marihuany nebo hašiše lze uložit trest odnětí svobody až do 3 let. Za přechovávání jiných drog nebo marihuany, pokud není přechovávána pro osobní potřebu, lze uložit trest odnětí svobody až do 7 let. Za přitěžujících okolností lze uložit i doživotí.

V **Dánsku** (§ 191 Dánského trestního zákona) je možné uložit za přechovávání konopí a léků s psychoaktivním účinkem trest odnětí svobody od 7 dní do 6 let a/nebo peněžitý trest a za přechovávání heroinu a dalších opiátů, khatu, amfetaminu, kokainu atd. trest odnětí svobody od 7 dní do 10 let a/nebo peněžitý trest.

Ve **Finsku** (kapitola 50 § 1 - 2 Finského trestního zákona) je možné uložit za přechovávání návykových látek trest odnětí svobody do 2 let, ovšem v případě, že obviněný prokáže, že se podrobuje léčbě, lze trestní stíhání přerušit.

Ve **Švédsku** je přechovávání drog pro vlastní potřebu i jejich užívání trestným činem, za který lze uložit trest odnětí svobody od 14 dnů do 3 let, nebo přečinem, za který lze uložit trest odnětí svobody od 14 dnů do 6 měsíců nebo peněžitý trest od 450 do 150.000 SEK a/nebo ochrannou léčbu. V praxi je za přechovávání malého množství marihuany nebo amfetaminu pro vlastní potřebu ukládán peněžitý trest. Za přechovávání i malého množství heroinu nebo kokainu může být uložen přísný trest odnětí osoby.

V **Norsku** (§ 162 Norského trestního zákona) je možné uložit za přechovávání léků s psychoaktivním účinkem uvedeným na seznamu narkotik trest odnětí svobody do 6 let, případně peněžitý trest v minimální výši 120 euro. Za přechovávání ostatních návykových látek uvedených na seznamu narkotik je možné uložit trest odnětí svobody od 2 týdnů do 15 let, případně peněžitý trest v minimální výši 120 euro.

V **Kanadě** je podle zákona o kontrolovaných drogách č. 19/1996 hranicí mezi trestným činem a přestupkem 1 g hašiše a 30 g marihuany. Toto množství označuje celkové množství jakékoli směsi nebo látky nebo celou rostlinu, která obsahuje zjištěné množství této látky. V případě tzv. tvrdých drog je trestné přechovávání jakéhokoli množství.

V **USA** podle zákona o kontrolovaných látkách z r. 1970, ustanovení 844a, písm. a) hraniční množství mezi trestným činem a přestupkem (postizitelným do 10.000 USD) je u návykových látek v tomto zákoně vyjmenovaných stanoveno nařízením generálního prokurátora.

V odborné publikaci OSN "*Terminologie a informace o drogách*" (jedná se o publikaci z r. 1999) jsou k průměrným dávkám drog či obsahu účinné látky uváděny tyto údaje:

Kanabis - obsah THC

- **marihuana** 0,5 - 5 % (při hydroponickém pěstování v domácích podmínkách lze dosáhnout koncentrace až 25 %),
 - **hašiš** 2 - 10 % (při hydroponickém pěstování v domácích podmínkách lze dosáhnout koncentrace až 40 %),
 - **kanabisový olej** 10 - 30 % (při hydroponickém pěstování v domácích podmínkách lze dosáhnout koncentrace až 80 %),
- Váha jedné cigarety marihuany je 0,5 - 1 g. Váha jedné dávky hašiše je 0,1 g. Průměrná dávka kanabisového oleje - 1 - 2 kapky do nikotinové cigarety.

Kokain - účinná dávka

- **v listech koky** - 0,5 - 2,5 %, průměrná dávka 12 - 15 g 3 - 4x za den,
 - **v pastě z koky** - 30 - 80 %, průměrná dávka 50 - 300 mg,
 - **kokain** - průměrná dávka při šňupání 10 - 35 mg do každé nosní dírky, v případě nitrožilní aplikace 10 - 20 mg,
 - **v craku** - až do 90 % průměrná dávka 50 - 200 mg.
- Heroin** - průměrná dávka - 5 - 15 mg až do 250 mg za den,
Morfin - průměrná dávka - 10 - 20 mg až do 250 mg,
Surové opium - průměrná dávka - 5 - 10 g na den,
Amfetamin a Metamfetamin (Pervitin) - průměrná dávka 5 - 15 mg až do 200 mg za den u častých uživatelů,
Extáze - průměrná dávka 75 - 100 mg,
LSD - průměrná dávka 25 - 200 mikrogramů,
Psilocybin (lysohlávký) - průměrná dávka 2 g hub, tj. 20-40 hub.

(V praxi byl popsán případ, kdy dospělá žena po požití asi 5 g lysohlávek s obsahem 90 mg psilocybinu spáchala sebevraždu.³⁶⁾

Příloha č. 2

Komentář

Jednotná úmluva o omamných látkách z roku 1961 ve znění svého dodatkového protokolu z roku 1972 (vyhl. pod. č. 47/1965 Sb. a 458/1991 Sb.) v článku 33 stanoví, že strany nepovolí držbu drog bez zákonného povolení a v článku 36 odst. 1 stranám ukládá, aby v souladu se svými ústavními předpisy považovaly za trestné činy pěstování, produkci, výrobu, těžbu, přípravu, **držbu**, nabídku, předání do prodeje, prodej, koupi, distribuci, dodání, zprostředkování, odeslání, tranzit, dopravu, dovoz a vývoz drog, jež jsou výslovně uvedeny v Úmluvě, jestliže tato jednání byla spáchána úmyslně.

Úmluva o psychotropních látkách z roku 1971 (vyhl. pod. č. 62/1989 Sb.) kromě jiného stanoví, že každá strana bude v souladu se svými ústavními předpisy považovat za trestný čin každé jednání, které je v rozporu se zákonem nebo nařízením přijatým k plnění závazků vyplývajících z této Úmluvy, pokud bylo spácháno úmyslně.

Úmluva proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z roku 1988 (vyhl. pod. č. 462/1991 Sb.) v článku 3 odst. 2 stanoví, že smluvní strana, v souladu se svými ústavními principy a základními zásadami svého právního systému, učiní taková opatření, aby **úmyslné přechovávání, získávání nebo pěstování jakýchkoli drog pro osobní potřebu bylo považováno za trestný čin**, pokud toto jednání porušuje Úmluvu z roku 1961 (s jejím dodatkem) a Úmluvu z roku 1971.

Někteří autoři³⁷⁾ se domnívají, že z formulace použité ve shora uvedených mezinárodních právních normách, zejména v Úmluvě z roku 1988 "v souladu se svými ústavními principy a základními zásadami svého právního systému" pro Českou republiku nevyplývá závazek trestně stíhat přechovávání drog, neboť Úmluva z roku 1988 stanoví jako prioritní podmínky v dané zemi a až v druhém sledu navrhuje zavedení trestnosti přechovávání drog. Úmluva tedy podle jejich názoru dává státům možnost posoudit, zda zavedení trestnosti přechovávání drog je v souladu s jejich právními tradicemi či nikoli. Pokud tedy trestnost přechovávání drog není v souladu s právními tradicemi státu, pak tyto úmluvy stát k zavedení trestnosti přechovávání drog pro osobní potřebu nezavazují. Tento názor je však nesprávný, neboť formulace použitá v Úmluvě z roku 1988 - "v souladu se svými ústavními principy a základními zásadami svého právního systému" odkazuje na to, jakým způsobem má dojít k zavedení trestnosti přechovávání drog pro vlastní potřebu a nikoli na to, zda vůbec má být přechovávání drog trestně postižitelné.

Z těchto důvodů je potřeba zdůraznit, že z výše citovaných Úmluv OSN **jednoznačně pro Českou republiku vyplývá závazek zavést trestnost přechovávání drog pro vlastní potřebu**. Přesto, že výše uvedené úmluvy ukládají státům zavést trestnost přechovávání drog pro vlastní potřebu, nezavazují státy k tomu, aby pachatelům, zejména těm, kteří jsou zá-

vislí na návykových látkách, se ukládaly tresty odnětí svobody. Naopak je upřednostňována léčba a resocializace. Pokud to však podmínky v daném státě vyžadují, státy mohou přijmout i přísnější opatření než ta, ke kterým je zavazují výše zmíněné úmluvy.

Na tento závazek reagovala novela trestního zákona č. 112/1998 Sb., účinná od 1. 1. 1999, ustanovením § 187a tr. zák., které v odstavci 1 stanoví, **že kdo bez povolení přechovává omamnou nebo psychotropní látku nebo jed v množství větším než malém, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem**. V odstavci 2 tohoto zákonného ustanovení je pak stanoveno, že **odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 ve větším rozsahu**.

Žádný právní předpis však nedefinuje množství omamných nebo psychotropních látek, která jsou uvedena v odstavci 1 a 2 ustanovení § 187a tr. zák.

Nejvyšší státní zastupitelství vypracovalo jednak zvláštní zprávu o poznacích k aplikaci novely trestního zákona č. 112/1998 Sb., jednak vyhodnotilo obžaloby podané okresními státními zastupitelstvími za období od 1. 1. 1999 do 29. 2. 2000, v nichž bylo jednání obviněného kvalifikováno podle ustanovení § 187a odst. 1 tr. zák. nebo podle § 187a odst. 1, 2 tr. zák. buď samostatně nebo v souběhu s dalšími trestnými činy.

Vzhledem k tomu, že z citované zvláštní zprávy i z podaných obžalob je patrná značná nejednotnost v postupu jednotlivých okresních státních zastupitelství při aplikaci ustanovení § 187a tr. zák. bylo potřeba vydat tento pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce, který by postup státních zástupců v této oblasti sjednotil.

K čl. 1:

Tento pokyn obecné povahy navazuje na úpravu obsaženou v jiných pokynech obecné povahy, zejména pak na pokyn obecné povahy poř. č. 9/1994 v platném znění (srov. čl. 10, čl. 11, čl. 13 odst. 1,2, čl. 14 odst. 1,2, čl. 41 až 44a, čl. 53 až 62 pokynu obecné povahy poř. č. 9/1994 v platném znění).

I když na trestný čin podle § 187a tr. zák. není stanovena příliš vysoká trestní sazba, jedná se o skutkovou podstatu, která v praxi činí značné problémy na rozdíl od jiných trestných činů dotýkajících se drogové problematiky (podle ustanovení § 187, § 188 a § 188a tr. zák.). Z tohoto důvodu se tento pokyn obecné povahy zaměřuje pouze na trestný čin podle § 187a tr. zák.

Tento pokyn obecné povahy dále úzce navazuje na velmi důležitou úpravu provedenou pokynem obecné povahy poř. č. 3/2000, jímž se upravuje způsob zřizování a obsazování specializací u státních zastupitelství. Právě ve věcech trestných činů podle § 187a tr. zák. má specializace na **drogovou trestnou činnost** zcela zásadní význam.

36) Srov. G. Asselborn, R. Wenning and M. Yegles: *Tragic Flying Attempt under the Influence of "Magic Mushrooms"*

37) Srov. např. publikaci Miroslava Nožiny "Svět drog v Čechách", Praha 1999, str. 276.

K čl. 2:

Státní zástupce by měl cílevědomě a systematicky ovlivňovat postup před zahájením trestního stíhání metodami a prostředky, které mu poskytuje platná právní úprava (a to i po nabytí účinnosti novely trestního řádu č. 166/1998 Sb. dnem 1. 1. 1999), i když v této fázi se ještě nejedná o dozor v přípravném řízení trestním. Ze zvláštní zprávy o poznacích k aplikaci novely trestního zákona č. 112/1998 Sb. vyplynulo kromě jiného, že ve stadiu před zahájením trestního stíhání státní zastupitelství zpravidla žádnou aktivitu nevyvíjí, což je do určité míry důsledkem novely trestního řádu č. 292/1993 Sb., která nedocenila význam působení státního zástupce již ve stadiu před sdělením obvinění konkrétní osobě.

Vzhledem k úzké souvislosti mezi stadiem předcházejícím sdělení obvinění a stadiem po zahájení trestního stíhání jsou podrobnosti postupu státních zástupců při postupu před zahájením trestního stíhání a při výkonu dozoru v přípravném řízení upraveny v jednom článku. Je totiž zřejmé, že v rámci postupu předcházejícímu sdělení obvinění se vytvářejí podmínky pro aktivní, soustavný a účinný výkon dozoru v přípravném řízení. Jinak řečeno - co se zanedbá ve stadiu prověřování, již nelze zpravidla účinně napravit v pozdějších stadiích trestního řízení. Proto úprava povinností státních zástupců v této fázi je poměrně velice podrobná; je však plně v intencích trestního řádu, vyhl. č. 23/1994 Sb. a pokynu obecné povahy poř. č. 9/1994 v platném znění.

Tyto povinnosti se týkají především zajištění si nezbytné informovanosti o tom, že vyšetřovatel nebo policejní orgán vůbec prověřuje podezření ze spáchání trestného činu podle § 187a tr. zák., popř. v takové věci již meritorně rozhodl. Tak lze čelit nebezpečí, že státní zástupce se o některých případech, kdy zjevně půjde o trestný čin podle § 187a tr. zák. (pokud se nebude dokonce jednat o drogový trestný čin závažnější) nedozví. Není možno očekávat, že by ve věcech trestných činů podle § 187a tr. zák. byl podáván větší počet trestních oznámení; státní zástupce zde bude muset spoléhat spíše na ostatní podněty k trestnímu stíhání, na vyhledávací činnost policie. Role policie je zde nezastupitelná (srov. § 2 odst. 1 písm. d) zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů).

Na základě řádného provádění a hodnocení důkazů v přípravném řízení je třeba se vždy zabývat otázkou, zda obviněný svým jednáním nenaplní znaky zejména trestného činu podle § 187 tr. zák. či jiného trestného činu přísnějšího než je právní kvalifikace podle § 187a tr. zák. Nelze proto připustit případy, aby byl někdo stíhán pouze pro trestný čin podle § 187a tr. zák. jenom proto, že nebyly řádně objasněny všechny skutečnosti a okolnosti případu, které by umožnily posoudit jednání obviněného podle přísnější trestného ustanovení, zejména podle § 187 tr. zák.

Souběh trestného činu podle § 187a tr. zák. s jinými trestnými činy obdobné povahy, zejména s trestným činem podle § 187 tr. zák., je možný např. tehdy, když u pachatele bylo zjištěno množství drogy větší než malé a uvedl, že část má pro sebe a část přechovává pro jiného. Vzhledem k vyšší trestní sazbě uvedené v ustanovení § 187 tr. zák. bude tento případ zřejmě nepravděpodobný. Jako souběh těchto trestných činů nelze posoudit případ, kdy pachatel je přistižen při nabízení veškerého množství návykové látky, které u sebe má.

Pokud by pachatel byl přistižen při nabízení pouze části

množství návykové látky, která byla u něj zajištěna a ohledně zbývajících částí, kterou nenabízel, by odmítl vypovídat a z provedení dokazování by nebylo zřejmé, že i toto zbývajících množství přechovává pro jiného, je třeba tento případ posoudit jako dva samostatné trestné činy - trestný čin podle § 187 tr. zák. v případě nabízení návykové látky a jako trestný čin podle § 187a tr. zák. v případě přechovávání zbývajících množství návykové látky, u kterého nebylo prokázáno, že by je někomu nabízel.

Jestliže pachatel přechovával množství návykové látky přesahující množství uvedené v odstavci 2 ustanovení § 187a tr. zák. a bylo zjištěno, že za toto množství návykové látky obviněný zaplatil značnou sumu, zejména pokud tato suma přesahuje jeho běžné finanční možnosti, nelze tento případ automaticky vyhodnotit jako § 187a tr. zák., i když obviněný uvádí, že měl tuto látku pouze pro osobní potřebu, a je třeba se vždy zabývat tím, zda z těchto okolností, případně z dalších okolností případu nevyplývá, že tato látka byla určena k prodeji dalším osobám.

K čl. 3 odst. 1:

Subjektem trestného činu podle § 187a tr. zák. je kterákoliv osoba, starší 15-ti let, které duševní porucha v době spáchání činu nebránila rozpoznat nebezpečnost jejího činu pro společnost nebo ovládat své jednání. Další specifikaci subjektu tohoto trestného činu ustanovení § 187a tr. zák. ani jiné ustanovení trestního zákona neuvádí.

Samotné užití omamné nebo psychotropní látky nevylučuje trestní odpovědnost obviněného. Teprve když užíváním těchto látek dojde k takovým změnám osobnosti, které mají pro svou závažnost charakter duševní poruchy, která vyloučí rozpoznávací nebo ovládací schopnosti pachatele, je možné podle § 12 tr. zák. konstatovat nedostatek trestní odpovědnosti pro nepřičetnost.

Státní zástupce se musí při hodnocení trestní odpovědnosti pachatele vždy vypořádat s otázkou zmenšené přičetnosti (§ 25, § 32 tr. zák.). Z toho vyplývá, že zejména u osob, které zneužívají omamné nebo psychotropní látky či jedy, je třeba zajistit vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, ze kterého bude vyplývat, zda obviněný je či není osobou závislou na omamných nebo psychotropních látkách a do jaké míry v důsledku užívání těchto látek jsou narušeny jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Pokud je obviněný stíhán jak pro trestný čin podle § 187 tr. zák., tak pro trestný čin podle § 187a tr. zák. (srov. komentář k čl. 2), pak je třeba, aby se znalci vyjádřili k zachování předpokladových schopností jednak vůči šíření návykových látek (ve smyslu ust. § 187 tr. zák.) a jednak vůči přechovávání návykových látek (ve smyslu ust. § 187a tr. zák.).

Z tohoto znaleckého posudku rovněž musí vyplývat, zda znalci navrhnou některou z forem ochranného léčení podle § 72 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., či nikoli (viz § 72 odst. 2, písm. b), věta za středníkem tr. zák.). Za účelem zjištění, zda obviněný je či není uživatelem návykových látek, může být podle okolností případu vhodné, zabezpečit vyšetření moči nebo krve obviněného odebrané při jeho zadržení na přítomnost návykových látek.

Z výše uvedeného vyplývá, že znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie zpravidla nebude třeba v případě osob, které návykové látky ojedinele

užily, avšak vypracování tohoto posudku bude nezbytné v případech, kdy z okolností případu vyplývá, že obviněný tyto látky zneužívá a je tedy dáno podezření, že u něj může být jedna z předpokladových schopností snížena nebo zcela vymizelá.

Zaviněná intoxikace omamnými nebo psychotropními látkami nemůže mít účinky zmenšené přičetnosti, neboť z ustanovení § 25 tr.z. a § 32 odst. 1 tr. zák. jednoznačně vyplývá, že jich nelze použít, pokud si pachatel stav zmenšené přičetnosti přivodil, byť i z nedbalosti, vlivem návykové látky.

Pojem "vlivem návykové látky" však nelze ztotožňovat s chorobným stavem, ve kterém v důsledku duševní poruchy, byť způsobené pravidelným užíváním návykových látek, byla výrazněji snížena (oslabena) schopnost pachatele rozpoznat nebezpečnost činu pro společnost nebo jeho schopnost ovládat své jednání.

Podle ustanovení § 25 tr. zák. lze postupovat i v případech, pokud stav zmenšené přičetnosti vyvěral z duševní choroby pachatele, přestože pachatel před činem požil alkoholický nápoj, avšak tato skutečnost nebyla rozhodující příčinou zmenšené přičetnosti³⁸⁾.

Tedy pokud se pachatel dopustí trestného činu podle § 187a tr. zák. proto, že byl zaviněně pod vlivem těchto látek, pak ustanovení § 25 a § 32 odst. 1 tr.z. použít nelze. Avšak pokud ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, vyplývá, že užíváním návykových látek došlo u pachatele k takovým změnám osobnosti, které mají pro svou závažnost charakter duševní poruchy či choroby, v jejímž důsledku došlo ke snížení rozpoznávací nebo ovládací schopnosti pachatele a především tato porucha měla vliv na to, že se tento konkrétní pachatel dopustil trestného činu podle § 187a tr. zák., pak lze tento stav rovněž považovat za zmenšenou přičetnost ve smyslu ustanovení § 25 a § 32 odst. 1 tr. zák.

Stav zmenšené přičetnosti má vliv na posuzování trestní odpovědnosti pachatele, avšak nemusí vždy mít za následek nižší stupeň společenské nebezpečnosti. Proto nelze např. souhlasit se zastavením trestního stíhání podle § 172 odst. 1, písm. b) tr. ř., popř. s postoupením věci podle § 171 odst. 1 tr. ř. z důvodu, že v důsledku závislosti pachatele na návykových látkách byl stupeň nebezpečnosti jeho jednání pro společnost jen nepatrný či malý nebo nižší než nepatrný či malý (§ 3 odst. 2, § 75 tr. zák.).

V případě, že se pachatel požitím nebo aplikací návykové látky nebo jinak přivedl, byť z nedbalosti, do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil jednání, které má jinak znaky trestného činu podle § 187a tr. zák., pak je třeba tento případ posoudit podle ustanovení § 201a tr. zák. s tím, že trest bude navrhován podle § 187a tr. zák. (viz § 201a odst. 1 věta za středníkem tr. zák.).

Nelegálně distribuované návykové látky jsou zpravidla ředěny různými příměsemi a proto je třeba vždy zjistit obsah účinné látky v zajištěné směsi. Specializovaným pracovištěm k provádění těchto analýz je Policie ČR, Kriminologický ústav, Strojnická 27, pošt. schr. 62//KUP, 170 89 Praha 7.

K čl. 3 odst. 3:

K možnosti stanovit uvedená hraniční množství drog právním předpisem se vyjadřují někteří odborníci³⁹⁾ tak, že toto řešení by nezohledňovalo individuální přístup podle konkrétních okolností případu a osoby pachatele. Navíc není možné stanovit jednotnou hranici pro všechny druhy omamných a psychotropních látek, neboť každá z nich má jiný účinek na lidský organismus. Naopak uvádí, že podle přijatého znění § 187a tr. zák. bude nutný individuální přístup při hodnocení hranice množství omamných a psychotropních látek. Podle jejich názoru by byla možná ještě třetí varianta řešení, že v nařízení vlády (nebo v příloze zákona o návykových látkách) by mohlo být stanoveno rozhodné množství pro jednotlivé drogy určitým rozpětím hmotností účinné látky a v jeho rámci by se pak přihlédlo k individuálním okolnostem každého případu, zejména ke stupni závislosti a míře tolerance držitele drogy.

Aby bylo možné správně řešit otázku stanovení množství účinné látky, je třeba nejprve definovat, co je chráněným společenským zájmem v případě ustanovení § 187a tr. zák. Pokud toto ustanovení odkazuje na trestnost přechování návykových látek, nikoli jejich užívání, lze za společenský zájem chráněný tímto ustanovením označit **zájem společnosti na kontrole oběhu omamných nebo psychotropních látek v takovém množství, které může uživatele návykové látky nebo jeho okolí ohrozit.**

Nejde pouze o to, že užívání většího než malého množství návykové látky je významným kriminogenním faktorem a že může u uživatelů těchto látek způsobit různé poruchy zdraví od zanedbatelných až po nejzávažnější a také různé poruchy vnímání, které v kombinaci s jinou činností, např. řízením motorového vozidla, mohou zapříčinit ztráty na lidských životech a škody na zdraví a majetku.

Jde především o to, že **návykové látky mohou vážně ohrozit zdraví event. i život a osoby, které je neoprávněně přechovávají, nemají zpravidla podmínky k tomu, aby mohly zajistit, že se k nim úmyslně nebo náhodou nedostanou třetí osoby (např. děti).** Proto zákonodárce v zákoně o návykových látkách č. 167/1998 Sb. klade takový důkaz na to, že s těmito látkami mohou zacházet pouze osoby, kterým bylo ministerstvem zdravotnictví vydáno zvláštní povolení k zacházení s těmito látkami (§ 8 odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb.) a ukládají přísná zabezpečovací opatření (zejména § 10 tohoto zákona).

Předmětem tohoto trestného činu jsou jednotlivé omamné a psychotropní látky vyjmenované v seznamech těchto látek uvedených jako příloha zákona č. 167/1998 Sb., který byl následně novelizován zákonem č. 354/1999 Sb. Pokud jde o jedy, nařízením vlády č. 114/1999 Sb. bylo s účinností od 15. 6. 1999 stanoveno, že za jedy ve smyslu § 187, 187a a 188 trestního zákona, nejde-li o léčiva (zákon č. 79/1997 Sb.), se považují chemické látky uvedené v příloze č. 1 nařízení vlády a chemické přípravky, které obsahují nejméně 7 % látky. Na přechovávání prekursorů se ustanovení § 187a tr.z. nevztahuje.

Přesná konkretizace hmotného předmětu útoku je velmi důležitá, neboť je jedním z prostředků individualizace a konkretizace trestného činu tak, aby nemohl být zaměněn s jiným

38) Srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR č. 11 Tz 70/64 (č. 11/65 Sb. rozh. tr.).

39) Srov. např. F. Púry - A. Sotolář - P. Šámal: *K problematice trestněprávního postihu přechovávání drog pro vlastní potřebu, Právní rozhledy č. 10/1999, str. 509 - 517, Právní rozhledy č. 11/1999, str. 581 - 587.*

trestným činem nebo přestupkem.

Z těchto důvodů, pokud nejsou právním předpisem stanovena hraniční množství návykové látky uvedená v ustanovení § 187a odst. 1 a odst. 2 tr. zák., pak pro zajištění jednotného postupu státních zástupců je třeba prozatím stanovit orientační hodnoty účinných množství alespoň těch návykových látek, které se na našem území nejvíce vyskytují, pokynem obecné povahy nevyššího státního zástupce.

Trestní zákon v ustanovení § 187a nerozlišuje mezi tzv. měkkými a tvrdými drogami, proto přechovávání jakékoli látky uvedené ve výše uvedených seznamech v množství větším než malém, má zpravidla za následek trestní odpovědnost. Je však zřejmé, že účinnost a nebezpečnost konkrétních látek, zejména jejich schopnost vyvolat fyzickou nebo psychickou závislost či akutní intoxikaci, je třeba zohlednit při stanovení jejich množství ve smyslu ustanovení § 187a odst. 1, 2 tr. zák. (viz komentář k tabulce, která tvoří přílohu č. 1 tohoto pokynu).

K čl. 3 odst. 4:

Z hlediska posuzování objektivní stránky tohoto trestného činu je rozhodující pouze to, že pachatel omamnou nebo psychotropní látku či jed přechovává. O přechovávání půjde zejména tehdy, když pachatel má omamnou nebo psychotropní látku či jed přímo u sebe (např. ve své ruce nebo kapse) nebo např. tehdy, když má drogu uloženu ve svém nebo pronajátém bytě nebo mezi svými věcmi v místě, kde se zdržuje. Přechovávání omamné nebo psychotropní látky či jedu však je třeba posuzovat pouze v souvislosti s ostatními znaky skutkové podstaty, zejména v souvislosti se zaviněním.

Za přechovávání omamné a psychotropní látky či jedu ve smyslu ustanovení § 187a tr. zák. nelze považovat případ, kdy si daná osoba omamnou nebo psychotropní látku již aplikovala. Proto nelze množství omamné a psychotropní látky zjištěné při rozboru moči nebo krve obviněného počítat s čistým množstvím omamných nebo psychotropních látek, které byly u obviněného zjištěny.

Ze znění ustanovení § 187a tr. zák. vyplývá, že není podstatné, jakým způsobem pachatel omamné nebo psychotropní látky získal, zda si zajištěné množství těchto látek opatřil jednorázově nebo postupně. Pokud by bylo dokazováním zjištěno, že obviněný si opatřoval omamnou nebo psychotropní látku postupně, protiprávní stav popsáný v ustanovení § 187a odst. 1 tr. zák. je vyvolán tehdy, jakmile množství této látky (resp. množství účinné látky v zajištěném vzorku, neboť návykové látky jsou zpravidla prodávány ve směsi s jinými látkami), přesáhne množství uvedené v ustanovení § 187a odst. 1 tr. zák. (viz komentář k příloze tohoto pokynu). Vzhledem k tomu, že takto si pachatel může postupně obstarávat malá množství omamné nebo psychotropní látky, která až po určité době přesáhnou množství předpokládané v ustanovení § 187a odst. 1 tr. zák., nejde v tomto případě o pokračování v trestném činu, ale jde o trestný čin trvající. Pokračování v trestném činu, na rozdíl od trvajícího trestného činu, předpokládá mimo jiné, že pachatel stále **nově** naplňuje skutkovou podstatu téhož trestného činu. Trestný čin podle § 187a tr. zák. je tedy trest-

ným činem trvajícím, který spočívá v udržování protiprávního stavu. Proto promlčecí lhůta⁴⁰⁾ u trestného činu podle § 187a tr. zák. běží teprve od odstranění protiprávního stavu.

Z toho vyplývá, že pokud bude u někoho zajištěno např. několik dávek látky obsahující heroin, pak je třeba hodnoty čistého heroínu obsažené v jednotlivých dávkách sečíst a posoudit, zda toto celkové množství čistého heroínu postačuje k naplnění znaku skutkové podstaty trestného činu podle § 187a tr.z. a zda tedy může jít o jeden trvající trestný čin podle § 187a tr.z.

Jestliže bude u někoho zajištěno několik dávek různých druhů drog, pak je třeba sečíst čistá množství účinné látky u každého druhu návykové látky zvlášť, neboť jde o látky různého chemického složení s různými účinky. Pokud však bude u zadržené osoby zajištěno dva a více druhů návykových látek, u nichž hodnoty čistého množství každé z nich nebudou dosahovat hodnot uvedených v tabulce, která tvoří přílohu tohoto pokynu jako množství větší než malé, avšak hodnoty čistého množství zajištěné látky se budou k hodnotám uvedeným v tabulce blížit, znak skutkové podstaty "množství větší než malé" bude zpravidla naplněn. K otázce, zda jde v tomto případě o množství, které ve svém souhrnu, tj. při aplikaci kombinace zajištěných druhů návykových látek, je způsobitelné výrazně ohrozit zdraví nebo život člověka se musí vyjádřit znalec z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie⁴¹⁾.

Pokud by byla určitá osoba zadržena několikrát před sdělením obvinění pro trestný čin podle § 187a tr. zák. a **vždy** by bylo u ní zajištěno množství omamné nebo psychotropní látky větší než malé v takové časové souvislosti, která nevylučuje jednání na základě společného, resp. jednotlivého záměru, je třeba toto jednání posoudit jako pokračování jednoho a téhož trestného činu podle § 187a tr. zák. a zajištěná množství jednotlivých druhů omamných nebo psychotropních látek lze pak počítat tak, jak je shora uvedeno.

V případě, že by u obviněného bylo opětovně zajištěno větší než malé množství omamné nebo psychotropní látky po sdělení obvinění pro trestný čin podle § 187a tr. zák., jedná se vzhledem k ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř. o samostatný skutek a jde tedy o opakování jednoho a téhož trestného činu podle § 187a tr. zák., tj. o vícečinný stejnorodý souběh.

Z hlediska ustanovení § 187a tr. zák. není rovněž rozhodující, za jakým účelem pachatel tyto látky přechovával (na rozdíl od ustanovení § 187 tr. zák.). Nicméně některé důvody přechovávání, např. laické tišení bolestí u závažných chorob, mohou mít vliv na hodnocení stupně **společenské nebezpečnosti** tohoto trestného činu, který je třeba v každém případě posuzovat individuálně.

K čl. 3 odst. 5:

Zavinění je třeba posuzovat v kontextu s ostatními znaky skutkové podstaty trestného činu podle § 187a tr. zák. Trestný čin podle § 187a tr. zák. je trestným činem **úmyslným**. Z hlediska subjektivní stránky je tedy třeba prokázat, že pachatel věděl, že přechovává bez povolení omamnou nebo psychotropní látku či jed, přičemž účinné množství této látky je vyšší než malé a toto množství přechovávat chtěl (§ 4 písm. a) tr.

40) V případě trestného činu podle § 187a odst. 1 tr.zák. je ve smyslu § 67 odst. 1, písm. d) tr. zák. je promlčecí doba 3 roky a v případě trestného činu podle § 187a odst. 1, 2 tr. zák. je ve smyslu § 67 odst. 1 písm. c) tr. zák. je promlčecí doba 5 let.

41) Srov. např. JUDr. Jindřich Fastner: "Ještě k trestnému činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a tr. zák., Trestní právo 11/99, s. 6-11.

zák.), případně byl s tímto alespoň srozuměn (§ 4 písm. b) tr. zák.).

V praxi bude častější případ nepřímého úmyslu, kdy vzhledem k okolnostem případu (např. množství celkové látky, způsobu jejího balení, výši peněžní částky, za kterou ji pachatel získal, místu, kde ji pachatel získal, apod.) byl pachatel srozuměn s tím, že přechovává bez povolení omamnou nebo psychotropní látku či jed, přičemž účinné množství této látky je vyšší než malé. Pokud jde o prokázání subjektivní stránky ve vztahu k hraničnímu množství uvedenému v § 187a odst. 2 tr. zák., postačí prokázat zavinění ve formě i jen nevědomé nedbalosti (§ 6 písm. b) tr. zák.).

V této souvislosti je třeba se zabývat také tím, jak postupovat v případě, že pachatel se na základě všech okolností případu domníval, že přechovává bez povolení omamnou nebo psychotropní látku či jed, avšak ve skutečnosti se o tuto látku vůbec nejednalo.

Pokus na nezpůsobilém předmětu je zásadně trestný, avšak při hodnocení stupně jeho nebezpečnosti pro společnost je třeba zhodnotit nezpůsobilost předmětu v rámci a v souvislosti s jinými stránkami trestného činu. Proto tedy bude jistě odlišně posuzováno, jestliže látka bude vzhledově velmi podobná kontrolovaným návykovým látkám anebo jestliže půjde o látku, která svým vzhledem nijak nepřipomíná kontrolované návykové látky. Stejně tak je třeba zhodnotit i osobu pachatele, jeho intelektové schopnosti, zda se v minulosti s návykovými látkami již setkal, či nikoli, apod. O trestný čin nepůjde pouze tehdy, jestliže podle tohoto hodnocení čin není nebezpečný pro společnost nebo stupeň jeho nebezpečnosti je jen nepatrný (v případě mladistvých malý).

Otázkou je, jak posuzovat trestní odpovědnost u osob, která jsou **závislé** na návykových látkách a které běžně užívají vyšší množství těchto látek než malé. Ustanovení 187a tr. zák. je formulováno tak, že odkazuje na množství větší než malé, avšak neuvádí, na koho se toto množství má vztahovat. Přesněji subjektem tohoto trestného činu je kdokoli, kdo je starší 15-ti let a je přičetný bez jakéhokoli dalšího rozlišení. Zákon v ustanovení 187a tr. zák. z hlediska trestní odpovědnosti nepožaduje, aby bylo rozlišováno mezi pachateli, kteří jsou na návykových látkách závislí a kteří na nich závislí nejsou. Není možné ze znění zákona dovozovat něco, co v něm není.

Při hodnocení konkrétního případu nelze zaměřovat:

- **znění znaků skutkové podstaty, které odráží typovou nebezpečnost činu pro společnost a které, včetně stanovení množství omamných a psychotropních látek a jedů ve smyslu ustanovení § 187a odst. 1, 2 tr. zák., musí být formulovány tak, aby byla zaručena rovnost občanů před zákonem;**

- **individuální posouzení trestní odpovědnosti, zejména z hlediska ustanovení § 12 tr. zák.;**

- **vyhodnocení individuální společenské nebezpečnosti, tj. stupně společenské nebezpečnosti jednání konkrétního pachatele ve smyslu ustanovení § 3 odst. 4 tr. z. a § 88 odst. 1 tr. zák.;**

- **a hlediska pro ukládání trestu, zejména pokud jde o ustanovení § 25, § 32 odst. 1, jakož i § 23 odst. 1 a § 31 odst.**

1 tr. zák. (viz komentář k čl. 5).

K čl. 3 odst. 6:

Stupeň individuální společenské nebezpečnosti je významně snižován např. tím, že osoba užívá drogy k laickému tišení bolesti, učinila opatření k tomu, aby se k droze nedostala jiná osoba apod. Naopak stupeň společenské nebezpečnosti bude zvyšován např. délkou přechovávání, v případech, kdy pachatel přechovává větší než malé množství návykové látky bez jakéhokoli zajištění na místě, které je přístupné zejména nezletilým a dále v případech, kdy pachatel bude přechovávat více druhů návykových látek. Zvláštní pozornost je třeba věnovat mladistvým, u nichž stupeň individuální společenské nebezpečnosti musí být vyšší než malý a nikoli vyšší než nepatrný.

K čl. 4:

Zejména při navrhování trestů, případně při využívání alternativ trestního postihu by se měla projevit subsidiární povaha trestního práva, které nemá řešit základní společenské nebo zdravotní problémy, ale má pouze reagovat na nejkřiklavější případy porušení společenských norem. Právě v případě zneužívání drog je třeba dvojnásobně zdůraznit, že se nejedná o trestně právní, ale především o společenský problém. Z uvedeného důvodu pokyn obecné povahy klade značný důraz na to, aby právě u skutkové podstaty trestného činu podle § 187a tr. zák. bylo v maximálně možné míře využíváno všech forem odklonů a aby byly navrhovány alternativní tresty a alternativní opatření.

Mezi alternativy nepodmíněného trestu odnětí svobody patří zejména upuštění od potrestání podle § 24 a § 25 tr. zák., podmíněně upuštění od potrestání s dohledem podle § 26 tr. zák., snížení trestu za současného uložení ochranného léčení podle § 32 odst. 2 tr. zák., obecně prospěšné práce podle § 45 tr. zák., peněžitý trest podle § 53 tr. zák., trest propadnutí věci podle § 55 odst. 1, písm. a) tr. zák., podmíněně odsouzení k trestu odnětí svobody podle § 58 a násl. tr. zák., podmíněně odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem podle § 60a tr. zák. a podmíněně zastavení trestního stíhání podle § 307 tr. ř.

Zejména v případě uživatelů návykových látek, kteří tyto látky pravidelně užívají, lze předpokládat opakování trestné činnosti podle § 187a tr. zák. Ustanovení § 34 písm. j) tr. zák. sice nevylučuje tento případ posuzovat jako recidivu, avšak poskytuje soudu oprávnění k předchozím odsouzením pro trestný čin podle § 187a tr. z. nepřihlížet, pokud se pachatel znovu tohoto trestného činu dopustil proto, že se oddává zneužívání omamných nebo psychotropních látek a jedů. Toto oprávnění by měl využít již státní zástupce při navrhování trestu. Pokud v konkrétním případě dojde k opakování trestného činu, tj. k vícečinnému stejnorodému souběhu (viz komentář k čl. 3 odst. 4 pokynu), není vyloučeno posoudit tuto skutečnost jako přitěžující okolnost podle § 34, písm. i) tr. zák.⁴²⁾

Pokud jde o likvidaci návykových látek, podle § 14 zákona č. 167/1998 Sb., který byl novelizován zákonem č. 354/1999 Sb., nepoužitelné návykové látky, přípravky a prekursory, jakož i odpad je obsahující, musí být zneškodněny. Zneškodňování těchto látek, které jsou léčivem podle § 2 odst. 1 zákona č. 79/1997 Sb.⁴³⁾ se řídí předpisy o léčivech a zneškodňování

42) Srov. např. JUDr. Jindřich Fastner: "Ještě k trestnému činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a tr. zák., Trestní právo 11/99, s. 6-11.

látek, které nejsou podle výše uvedeného ustanovení léčivem, lze provádět jedině za přítomnosti zástupce okresního úřadu. Osoba provádějící zneškodnění o něm sepiše zápis, který podepíše přítomný zástupce okresního úřadu.

Pokud však došlo v rámci trestního řízení k vydání věci podle § 78 tr. ř. nebo odnětí věci podle § 79 tr. ř., popř. se tak stalo v rámci úkonů podle § 82 až § 85b tr. ř., k čemuž dojde vždy, pokud je u někoho nalezena látka, o které se lze důvodně domnívat, že jde o omamnou nebo psychotropní látku či jed, pak by mělo být i o dalším právním osudu této látky rozhodnuto opět v rámci trestního řízení. Proto pokud nedošlo ke spotřebování veškerého zajištěného množství návykových látek při znaleckém zkoumání, je třeba navrhnout uložení trestu propadnutí věci podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. nebo ochranné opatření zabrání věci podle § 73 odst. 1, písm. a, b ne-bo c) tr. zák.

V případě, že nelze pachatele stíhat pro trestný čin z důvodů podle § 11 odst. 1, písm. a - g) tr. ř. je třeba podat návrh na zabrání věci podle § 73 odst. 1, písm. a) tr. zák. Z toho vyplývá, že státní zástupce např. podá podle § 178 odst. 2 a § 239 odst. 1 tr. ř. návrh na zabrání věci podle § 73 odst. 1 písm. a) tr. zák., jestliže obviněného nelze stíhat, neboť bylo např. přerušeno trestní stíhání⁴⁴⁾. Podmínka pro zabrání věci podle § 73 odst. 1 písm. a) tr. zák., že "pachatele nelze stíhat nebo odsoudit" je rovněž splněna rovněž tehdy, když o trestném činu, který odůvodňoval zabrání věci, bylo již pravomocně rozhodnuto (§ 11 odst. 1, písm. f) tr. ř.). Takovým rozhodnutím je i od-suzující rozsudek, jímž soud neuložil trest propadnutí věci získané trestným činem⁴⁵⁾.

Pokud soud uznal obžalovaného vinným trestným činem podle § 187a tr. ř., avšak od jeho potrestání podle § 24 tr. zák. upustil, je třeba podat návrh na zabrání věci podle § 73 odst. 1, písm. b) tr. zák.

V případě zastavení trestního stíhání pro nepřičetnost pachatele podle § 172 odst. 1, písm. e) tr. ř. nelze podat návrh na zabrání věci podle § 73 odst. 1 písm. a), ale jen podle § 73 odst. 1, písm. c) tr. zák., neboť za pachatele ve smyslu ustanovení § 73 odst. 1, písm. a) tr. zák. je podle převládajících názorů možno považovat pouze osobu trestně odpovědnou, která je způsobilá být pachatelem trestného činu, naplnila všechny znaky některého trestného činu a kterou jako pachatele trestného činu nelze stíhat z jiných důvodů, než je nedostatek trestní odpovědnosti (§ 11, § 12 tr. zák.)⁴⁶⁾.

V ustanovení § 55 odst. 2 tr. zák. je stanoveno, že trest propadnutí věci lze uložit jen jde-li o věc náležející pachateli. Ustanovení § 187a tr. zák. se nezmiňuje o vlastnictví omamné

nebo psychotropní látky či jedu, pouze o jejich přechovávání. Formulace "věc náležející pachateli" však umožňuje uložení trestu propadnutí věci kromě vlastníka věci i v těch dalších případech, kdy věc není ve vlastnictví pachatele trestného činu jenom proto, že nebyla splněna některá formální náležitost nezbytná k perfektnosti přechodu vlastnictví na pachatele (např. řádné "povolání k zacházení" vydané ministerstvem zdravotnictví podle § 8 odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb.), avšak jinak pachatel nakládá s věcí, jako její skutečný vlastník⁴⁷⁾. Formulaci "věc náležející pachateli" nelze vykládat jako vlastnický vztah, ale je nutno vycházet z toho, že pachatel má vůli tuto věc mít v držbě, užívat ji, nakládat s ní podle své vlastní vůle⁴⁸⁾.

Další otázkou je, jak postupovat, když dojde ke spotřebování látky v průběhu znaleckého zkoumání. Je zřejmé, že věc uvedená v ustanovení § 55 odst. 1 tr. zák. musí v době rozhodování existovat a být dosažitelná⁴⁹⁾. Nelze tedy vyslovit trest propadnutí věci, která již fakticky neexistuje. Tato skutečnost, tj. že celé množství zajištěné látky bylo spotřebováno při znaleckém zkoumání, však musí jednoznačně vyplývat z odborného vyjádření či znaleckého posudku a státní zástupce tuto okolnost vždy uvede v odůvodnění obžaloby nebo v odůvodnění rozhodnutí ve věci v přípravném řízení (viz čl. 3 odst. 2 tohoto pokynu).

V případě obhajoby obviněného, že daná látka mu nepatří a že náleží někomu jinému, je třeba posuzovat případ podle ustanovení § 187 odst. 1 tr. zák. Pokud by tato osoba, pro kterou pachatel látku přechovává, nebyla zjištěna, pak připadá v úvahu zabrání věci podle § 73 odst. 1, písm. c) tr. zák. Podle tohoto ustanovení je třeba postupovat i v případě, že by pachatel získal omamnou nebo psychotropní látku či jed krádeží.

Pokud soud ve svém odsuzujícím rozsudku opomene uložit také trest propadnutí věci podle § 55 odst. 1, písm. a) tr. zák., ač tento měl být uložen, je třeba proti takovému rozsudku podat odvolání, resp. odpor v případě trestního příkazu.

K čl. 5:

Tato část pokynu obecné povahy rozvádí úpravu obsaženou již v pokynu obecné povahy poř. č. 9/1994 v platném znění, jakož i v pokynu obecné povahy poř. č. 1/1998. Je tak zajištěno, aby státní zástupci ve věcech trestných činů podle § 187a tr. zák. věnovali potřebnou pozornost i účasti ve stadiu projednání trestní věci v řízení před soudem a přezkoumávání těchto věcí z vlastní iniciativy, pokud již rozhodnutí soudu nabylo právní moci a přichází v úvahu postup dle § 266 tr. ř.

43) Podle § 2 odst. 1 zákona č. 79/1997 Sb. léčivý se rozumějí léčivé látky nebo jejich směsi anebo léčivé přípravky, které jsou určeny k podání lidem nebo zvířatům, nejde-li o doplňkové látky a směsi.

44) Srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 7 To 28/87 (č. 13/89 Sb. rozh. tr.).

45) Srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 7 To 10/77 (č. 14/78 Sb. rozh. tr.).

46) Srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 9 Tz 115/69 (č. 1/70 Sb. rozh. tr.). V rozporu s tímto stanoviskem je rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR To 9/79 (Bull. 4/1980, rozh. č. 37), které uvádí, že za pachatele, kterého nelze trestně stíhat nebo odsoudit (§ 73 odst. 1 písm. a) tr. zák.), se považuje i pachatel, který není pro nepřičetnost trestně odpovědný. O správnosti tohoto názoru lze důvodně pochybovat, neboť podle trestního zákona (§ 11, § 12 tr. zák.) může být pachatelem trestného činu jen přičetná fyzická osoba, která dosáhla v době činu věku 15-ti let.

47) Srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 8 Tz 97/64.

48) Srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 7 Tz 19/66.

49) Srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 1 Tz 11/56 (č. 60/56 Sb. rozh. tr.).

7

Pokyn**obecné povahy**

ze dne 24. července 2000, poř. č. 8/2000

nejvyššího státního zástupce, jímž se mění a doplňuje pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994 ze dne 17. října 1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení trestním a postup v trestním řízení soudním, ve znění vyhlášeném pod poř. č. 4/1996, ve znění pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/1997 ze dne 22. ledna 1997, poř. č. 1/1999 ze dne 4. ledna 1999 a poř. č. 2/1999 ze dne 5. března 1999

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

Čl. I

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994 ze dne 17. října 1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení trestním a postup v trestním řízení soudním, ve znění vyhlášeném pod poř. č. 4/1996, ve znění pokynů obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/1997 ze dne 22. ledna 1997, poř. č. 1/1999 ze dne 4. ledna 1999 a poř. č. 2/1999 ze dne 5. března 1999, se mění a doplňuje takto :

1. Čl. 10 odst. 2 písm. b) zní:

"podání, která nejsou podatelem podepsána; obsahují-li však závažné skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, lze je posoudit jako jiný podnět k trestnímu stíhání podle odstavce 5,"

2. Čl. 10 odst. 5 zní:

"Poznatky státního zastupitelství z jiných úseků činnosti, ze sdělovacích prostředků, tiskovin, letáků, písemných výzev, apod. lze posoudit jako jiný podnět k trestnímu stíhání, jestliže na základě informací získaných zejména orgány Policie České republiky anebo jinak budou zjištěny závažné skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin."

3. V čl. 11 odst. 2 ve třetí větě se číslovka "4" nahrazuje číslovkou "3".

4. V čl. 11 odst. 2 v poslední větě se za slova "policejnímu orgánu" doplňují slova "nebo může s takovým zamýšleným rozhodnutím nebo opatřením vyslovit souhlas."

5. Na konci čl. 11 odst. 2 se připojuje věta: "Takový pokyn

musí být vydán nebo souhlas vysloven písemnou formou a musí být formulován zcela jednoznačně."

6. V čl. 12 odst. 1 v poslední větě se slova "s takovým usnesením státní zástupce předem výslovně souhlasil" nahrazují slovy "k takovému usnesení státní zástupce dal souhlas."

7. V čl. 15 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Státní zástupce při výkonu dozoru v přípravném řízení též přezkoumává, zda vyšetřovatel řádně poučil poškozeného v souladu s ustanovením § 14 zákona č. 209/1997 Sb., o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti."

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

8. V čl. 34 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

"(6) O podání návrhu na prodloužení lhůty trvání vazby podle § 71 odst. 2, 3 tr. ř. soudu vyrozumí státní zástupce věznic, v níž obviněný vykonává vazbu."

9. Za čl. 36 se vkládá nový čl. 36a, který zní:

"Čl. 36a

Státní zástupce vykonávající dozor ve vazební trestní věci při postoupení věci k výkonu dozoru jinému věcně nebo místně příslušnému státnímu zástupci o tom vyrozumí věznic, v níž obviněný vykonává vazbu."

Dosavadní čl. 36a a 36b se označují jako čl. 36b a 36c.

Čl. II

Tento pokyn nabývá účinnosti dnem 1. srpna 2000.

Nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie **Benešová** v.r.

8**Rozhodnutí****ministra spravedlnosti č. 2/00**

ze dne 28. července 2000, sp. zn. M-1136/00

**o zrušení notářského úřadu a stanovení počtu notářských úřadů
v obvodu Okresního soudu Nový Jičín**

Podle § 8 odst. 2, 3 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) ruším neobsazený notářský úřad v obvodu Okresního soudu Jeseník a současně stanovím počet

notářských úřadů v uvedeném obvodu na jeden.

Ministr spravedlnosti:
JUDr. Otakar **Motejl** v.r.

9**Rozhodnutí****ministra spravedlnosti č. 3/00**

ze dne 28. července 2000, sp. zn. M-1135/00

**o zrušení notářského úřadu a stanovení počtu notářských úřadů
v obvodu Okresního soudu Jeseník**

Podle § 8 odst. 2, 3 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) ruším notářský úřad v obvodu Okresního soudu Nový Jičín, uvolněný odvoláním JUDr. Miroslavy Valové z funkce notářky a současně stanovím počet

notářských úřadů v uvedeném obvodu na pět.

Ministr spravedlnosti:
JUDr. Otakar **Motejl** v.r.

Oznámení

V částce 4/2000 Ú.v. (Ústřední věstník České republiky) byl publikován pátý doplněk a změny seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost.

Tuto částku či roční předplatné Ústředního věstníku České republiky lze objednat - SEVT a.s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8 - Bohnice, tel. (02) 830 90 354, 855 17 11, l. 54 - 55, fax: (02) 855 34 22, e-mail: sevt@sevt.cz

redakce

Vydavatel: Ministerstvo spravedlnosti České republiky - **Vychází** podle potřeby pro vnitřní potřebu justice - **Redakce:** Výšehradská 16, 128 10 Praha 2, telefon (02) 2199 7366, e-mail: ol@msp.justice.cz - **Objednávky** tamtéž - **Roční předplatné** je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši 250,- Kč pro rok 2001 - **Sazba, tisk a distribuce:** Vydavatelství BALZÁM, Prvomájová 1356/10, Praha 5, telefon/fax (02) 5781 1013, e-mail: balzam@volny.cz - **Podávání novinových zásilek povoleno:** Českou poštou, s. p. odštěpný závod Střední Čechy č.j.: NOV-6565/00-P1 ze dne 9. 2. 2000.